

NIVNICKÉ NOVINY

Listopad – Prosinec 5/2012

Ročník XXII

Cena 3 Kč

*Já sním o vánocích bílých,
vánočním stromku zářícím...
světla svíček, jmelí a sněh...*

Vážení spoluobčané,

*do nadcházejících vánočních svátků vám všem
přejeme hlavně rodinnou pohodu a do nového
roku 2013 především pevné zdraví.*

Ing. Vladimíra Kaislerová, starostka
Ing. Marie Kománková, místostarostka
členky a členové zastupitelstva obce

foto J. Bartoňová

Členové nivnické ZO SPCCH ČR na Slovensku

Pro ty čtenáře Nivnických novin, kteří ještě neznají zkratku v záhlaví článku, patří vysvětlení: je to základní organizace Svazu postižených civilizačními chorobami v České republice. Před nedávnem, 27. září, vyšel v novinách Deník obsáhlejší článek o činnosti této aktivní organizace. V měsíci říjnu, konkrétně 18. 10. 2012, jsme uskutečnili jednodenní rekondiční pobyt v termálních koupelích Malé Bělce nedaleko Partizánského na Slovensku.

Pokud jde o vlastní organizaci a pobyt v této okrajové čtvrti města Partizánské, bylo to velmi příjemné. Je to 60 km od našich hranic, od Starého Hrozenkova. Byla tam příjemná obsluha, moderní bufet, tři bazény, z toho jeden venkovní s teplotou 34 °C, vnitřní 35 °C a 38 °C. Je to termální voda uhlíčitá, horečnatá, hypotonická, která příznivě působí na pohybové ústrojí a regeneraci organismu. Pobyt příjemně a léčebně působí zejména při onemocněních a léčbě revmatu, opotřebení kloubů a rehabilitaci po operacích tohoto typu onemocnění. Naše děvčata – seniorky venku rozezpívaly písničkami všechny v bazénu. Byl to pro všechny příjemný den. Poděkování patří výboru základní organizace v čele s panem M. Sychrou. Teď nás čeká Mikulášské posezení 6. prosince v Besedě. Malé posezení, malá bilance letošního roku, vzpomínka na ty co už nejsou mezi námi...

Všem čtenářům přeji příjemný zbytek letošního roku a vše dobré do dalších dnů.
Karel Šík, člen redakční rady NN

Ježek a jeho kamarádi

Káťa Strommerová

Ježek stávil dům, ale se mu to nedařilo. Už z toho plakal. Ale najednou se ozval hlas bobra: „Ježčku, já ti pomohu.“ A ježek řekl: „Fakt kamaráde, to jsi fakt hodný.“ Pustili se do díla, ale taky se jim to nedařilo, byli z toho smutní. Najednou zavolal další bobe: „Já vám taky pomohu.“ A ti dva říkali: „To jsi fakt hodný, jsi kabráček.“ Tak se pustili do díla, ale jenom kousek udělali. „Ale to přece nejde,“ povídá jeden bobe. Najednou zavolal zajíček: „Já vám taky pomohu.“ Všichni tři povídají: „Fakt bys nám pomohl?“ To bys byl vážně hrdina.“ Schylovalo se k zimě a ježek poděkoval svým kamarádům. Za tolik pomoci směli zůstat celou zimu až do jara v novém domečku. A zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Přehled akcí prosinec 2012:

Sobota 1. 12.	v 10:00	Motomikuláš (ul. Nábřeží „rajčovna“)
Neděle 2. 12.	v 15:00	Mikulášská besídka (SD Beseda)
Pátek 7. 12.	v 18:00	Koncert pro Natálku, Káju, Beatku, Kláru (Sportovní hala)
Sobota 8. 12.	v 17:00	Vánoční koncert DH Boršičanka (SD Beseda)
Neděle 9. 12.	v 14:30	Vánoční koncert Uhrova dechového kvarteta (SD Beseda)
Sobota 15. 12.	v 18:00	IV. ročník nivnického klobáskování (Sportovní hala)
Neděle 16. 12.	v 16:00	Vánoční koncert Nivnické dechovky mladých (SD Beseda)
Pátek 21. 12.	v 15:00	Slavnostní odhalení pamětní desky Pavla Soukeníka (OÚ)
Pondělí 24. 12.	v 13:30	Vítání Ježíška u kaple Nejsvětější Trojice
Úterý 25. 12.	v 15:00	Pásmo u jeslíček – divadlo, písničky (kostel sv. An. Strážných)
Středa 26. 12.		Štěpánská (Sportovní hala)
Pátek 28. 12.		Retrodiskotéka (SD Beseda)
Sobota 29. 12.	v 14:00	Koncert chrámového sboru Olomouc (kostel sv. An. Strážných)
Pondělí 31. 12.		Country Silvestr (SD Beseda)

Leden - únor 2013

Neděle 6. 1.	v 15:00	Vánoční koncert Collegium Classic (kostel sv. An. Strážných)
Sobota 12. 1.		Hasičský ples (SD Beseda)
Sobota 19. 1.		Myslivecký ples (SD Beseda)
Pátek 25. 1.		Košť hub (SD Beseda)
Sobota 26. 1.		Farní ples (Sportovní hala)
Pátek 1. 2.		Maškarní veselí (SD Beseda)
Neděle 10. 2.		Dětský karneval (Sportovní hala)
Sobota 16. 2.		Sportovní ples (Sportovní hala)

Může se stát, že některá z akcí bude z organizačních nebo technických důvodů posunuta v čase popřípadě zrušena. Podrobnější informace budou zveřejňovány na stránkách obce a v místním rozhlase.

Senioři v Jablonce

Po roce se opět uskutečnilo setkání seniorů z Nivnice se seniory Jablonky při příležitosti Měsíce seniorů, který se slaví na Slovensku.

Na základě pozvání paní starostky Anny Cigánkové a za finančního přispění OÚ jsme v neděli 14. října za krásného slunečného odpoledne odjeli do slovenské Jablonky.

V kulturním odpoledni vystoupili žáci základní školy a poté nás bavil lidový vypravěč. Moraváci se nezapřeli a rozezpívali nakonec všechny přítomné. Vždyť to není až tak dávno, co jsme byli v jedné republice.

V podvečerních hodinách jsme pak odjížděli s tím, že určitě se zase „Jablončáky“ uvidíme, tentokrát při vhodné příležitosti u nás v Nivnici.

místostarostka

Zájezd ZO ČZS do Českých Budějovic

V letošním roce slaví ČZS 55 let své existence. I naše ZO se rozhodla toto výročí „oslat“ zájezdem na výstavu Hobby podzim 2012.

V brzkých ranních hodinách v sobotu 20. 10. odjel plně obsazený autobus členy ZO a jejich rodinnými příslušníky směrem na České Budějovice. A zatímco u nás panovalo pěkné slunečné počasí, tak my jsme si užili pravý nefalšovaný podzim s mlhou a sychravem. Ale ani to nás neodradilo od prohlídky celého areálu – každý si našel něco ze svého. Asi hlavním lákadlem bylo vaření před televizními kamerami s Přemkem Podlahou, kterého máme především z Receptáře. Přímou na místě jsme mohli vše sledovat z velké obrazovky.

Vášniví pěstitelé si nakoupili od semínků gigantických paprik přes cibulky tulipánů, narcisů, krokusů, hlízy mečků, nářadí, odbornou literaturu až po domácí sýry a máslo, aby se při práci posilili. Kdo chtěl, mohl využít poraden z oblasti nejen zahrádkářské.

Velkému zájmu se těšilo i rybářství sukázkami vykuchání a filetování různých druhů ryb. A navíc jsme si zde mohli pochutnat na rybích specialitách.

Krásně vonící „svažák“ nás pomalu přesunul k vánočnímu času a také ve stáncích bylo plno vykrajovátek a kuchyňských vychytávek.

Odpoledne, poté co se i slunko rozhodlo, že se podívá přes mraky, co se děje, jsme

se vydali zpět domů. Po shlédnutí české krajiny jsme ve večerních hodinách přijeli do naší pěkné Nivnice.

Marie Kománková

Výstava hub

Je tomu sotva pár dní, co Mykologický kroužek v Nivnici, v jeho nové členské základně, navázal na své pár let odmlčené fungování. Ustavující schůze proběhla dne 4. října 2012 a od tohoto dne kroužek sestává z 13 členů. Ale díky dalším zájemcům, místním i přespolním, toto číslo do budoucna možná není konečné.

Zaběhnutí kroužku bylo bleskové. Neuplynul ani týden a členové se rozhodli uspořádat svou první mykologickou akci - výstavu hub. Hlavními impulsy ke stanovení termínu výstavy byly nálezy vzácných hřibů a také vrcholící růst hub této sezóny. Díky příspěvkům od členů, občanů a také vzácných hostů z ostatních mykologických kroužků ze širokého okolí se v Nivnici podařilo vystavit 135 druhů hub. Barevnými podložkami byly rozděleny na jedlé, nejedlé a jedovaté. Ty první zastupovala především pěkná kolekce hřibů smrkových od přátel z Květné. Dále zde byly k vidění nádherné exempláře křemenáčů, kozáků, suchohřibů, koloďů... Kromě těchto běžných druhů bylo k vidění i několik vzácných, či dokonce kriticky ohrožených, zařazených do Červené knihy ČR - hřib růžovník, který má u nás jen 2 lokality, hřib Quéletův, hřib plavý či vzácný hřib kavkazský.

Lupenaté houby zastupovaly zejména václavky a čirůvky. Z jedovatých se velké pozornosti těšil obrovský hřib satan a muchomůrka panterová. Výstavu nám krásně vyzdobila, i v současnosti v našich lesích hojná, muchomůrka červená.

Kdo navštívil výstavu, měl možnost také okusit lákavé speciality v podobě houbového guláše, houbové směsi na topinky, houbové bábovky nebo štrůdlu.

Celá atmosféra výstavy byla báječná. Přijeli přátelé mykologové z Ratíškovice i z Napajedel, ze Správy CHKO Bílé Karpaty, z odborů životního prostředí a z ČSOP Pantoflíček. Nad vystavenými houbami bylo o čem mudrovat. Samozřejmě v průběhu výstavy fungovalo i mykologické poradenství. Za nedělní odpoledne a pondělní dopoledne se výstavy zúčastnilo několik stovek návštěvníků i z dosti vzdálených míst. V pondělí během dopoledne se přišly podívat také děti ze ZŠ Nivnice. Úspěšnost výstavy potvrzuje i kniha návštěv, která zaznamenala spoustu kladných ohlasů.

Mykologický kroužek Nivnice by chtěl mnohokrát poděkovat všem zúčastněným za jejich návštěvu a velký dík patří také obci Nivnice za poskytnutí zázemí pro konání výstavy. Její úspěch je pro nás velkým závazkem do budoucna. A kdybyste se k nám chtěli přidat, rádi vás uvítáme!

Mgr. Vlasta Ondrová

Letní tábor TOM Nivnice – Švrčkovo 2012

V sobotu 28. července havarovala mezi obcemi Loučka a Haluzice vesmírná loď přilétající z planety Atrox. Její centrální počítač, familiárně zvaný Matka, se při pádu bohužel poškodila a ztratil paměť. Tím pádem zapomněl i jména všech cestovatelů vesmírem a časoprostorem. Nezbývalo, než se pokusit Matku opravit a odletět na milovaný Atrox. To se skutečně podařilo, i když se Matka během cesty přetavila v Otce... Tomu se říká evoluce.

Fotografie z tábora a filmy z Švrčkovského filmového festivalu naleznete na www.tomnivnice.net. JM

Atroxan s kožními vaky se zásobou vzduchu

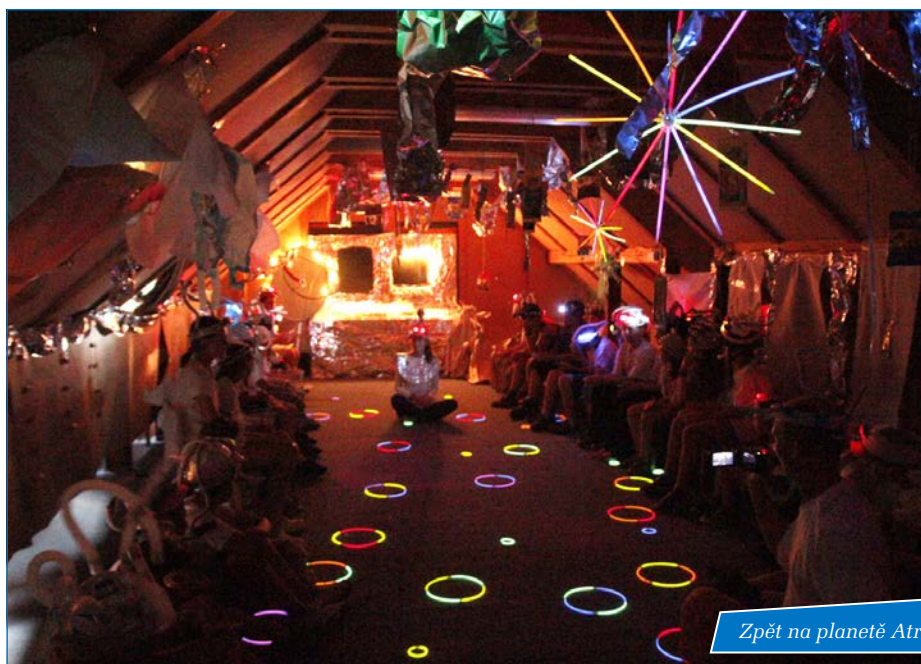
Doprava zásob na základnu

Zásobovací oddíl v akci

Vozidla bájných Soplouchů v akci

Zpět na planetě Atrox

Noční sběr Energitu, nutného pro pohyb na Zemi

Dýňová slavnost v MŠ

Středa 10. října byla pro děti z mateřské školy plná očekávání. Byla naplánována naše první Dýňová slavnost a všichni jsme doufali, že nám počasí bude přát. To se nakonec podařilo, a tak jsme se před pátou hodinou odpoledne začali scházet na vyzdobené zahradě.

Tady musíme velice pochválit rodiče, protože všichni na výbornou splnili „domácí úkol“ a přinesli si nejen dýně, ale i další, mnohdy velmi netradiční, pomůcky na tvoření. Opravdu nikdo přípravu nepodcenil. ☺

Počasí sice nebylo nejteplejší, ale byli jsme stateční a vydrželi i nejmladší účastníci z řad mladších sourozenců školkou nepovinných. Po dokončení a zapálení svíček v dýních jsme se občerstvili teplým čajem a buchtou a přišla na řadu nejdůležitější část, totiž hlasování.

Každá dýně měla přiděleno číslo, a tak mohly děti samy rozhodnout, která z nádherných dýní se jim líbí nejvíce a udělit jí svůj hlas.

Paní učitelky byly rády, že se tohoto úkolu nemusely zhostit, protože se

nám sešlo tolik krásných panáčků a strašáčků, že by rozhodování nebylo vůbec jednoduché.

Po sečtení lístků si s totožným počtem hlasů věcné ceny odnesli Dorotka Mikulcová, Kubík Šlapal a Ivošek Gregůrek.

A aby nezůstal nikdo neoceněn, všichni obdrželi diplomy, nějakou tu sladkost a malý dáreček.

Všem zúčastněným rodičům a dětem děkujeme za velmi příjemný společně strávený podvečer. NŠ

Strašidelná party

Dýňová slavnost ve školce nás krásně podzimně naladila, a tak jsme se rozhodli, že ve třídě berušek uspořádáme ještě jednu slavnost. Nazvali jsme ji Strašidelná party. S předstihem jsme rodiče požádali o pomoc při přípravě kostýmů. V pondělí 29. října se nám hned ráno začala do třídy hrnout nejrůznější strašidla, čarodějové a další „příšerky“.

Party začala strašidelnou radou, kdy každý dostal své straši-jméno. Pak jsme si vyrobili hada – našeho straši-mazlíčka. Když jsme to zvládli, odříkali jsme své první zaklínadlo a kdo by to byl řekl, podařila se nám vykouzlit svačinka.

Po svačince následoval nácvik důležitých čarodějnických dovedností: chytání pavoučka do pavučiny, let na koštěti a nechyběla ani lekce o nočních letci - netopýrovi. Pak dostala naše strašidylka úkol - vyrobit Lexikon strašidel. A tak každý nakreslil sebe ve své masce. Výtvary jsme podepsali straši-jménem a Lexikon vystavili rodičům v šatně.

Potom děti ještě čekala sladká odměna v podobě parátek, netopýrů, pavoučků a upířích zubů a omalovánky s úkoly, které pro děti přinesla paní Liduška Stojaspalová. Moc děkujeme. ☺

Strašidelná party se nám moc líbila a všichni jsme si ji moc užili. Další fotografie najdete **na straně 13**. NŠ

Moje vesnice Nivnice

V mateřské škole ve třídě berušek proběhl projekt nazvaný „Moje vesnice Nivnice“. Během dvou týdnů, kdy projekt probíhal, jsme stačili Nivnici namalovat, popovídat si o zajímavostech i prohlédnout si některá důležitá místa v obci. Navštívili jsme např. Pamětní síň J. A. Komenského na horní škole, kde nás přivítal pan ředitel, obecním úřadem nás provedla místostarostka paní Kománková. Nevynechali jsme ani SD Beseda, kde probíhala výstava zahrádkářů. V knihovně nás pohádkami potěšila paní Bradáčová a Sedlčkou chalupu nám ukázala paní Hladišová. Stihli jsme porovnat starší fotografie se současnými i pročíst si a prohlédnout knihy o Nivnici, které jsme dostali při návštěvě na obecním úřadě.

Na konci našeho projektu všechny děti úspěšně složily „TEST SPRÁVNÉHO NIVNÍČANA“, který obsahoval otázky i úkoly týkající se naší obce. Za odměnu děti dostaly speciální ocenění, na památku obrázky Nivnice a samozřejmě nechyběla ani sladkost.

Fotografie najdete **na straně 13**. NŠ

Poděkování

Finanční sponzorský dar mateřské škole poskytli p. Radoch, p. Gregůrek, p. Zálešák a p. Hauerland. Patří jim poděkování dětí i učitelky MŠ.

OBLASTNÍ CHARITA UHERSKÝ BROD
Mariánské nám. 13
688 01 Uherský Brod

OBLASTNÍ CHARITA UHERSKÝ BROD
Mariánské nám. 13
688 01 Uherský Brod

ODVLHČOVAČE ZDIVA

Potřebujete rychle odstranit vlhkost z bytu či domu např. před a po malování, před pokládkou podlahových krytin, při vytopení bytu nebo při výskytu jiné nečekané vlhkosti Vašeho obydlí?
Oblastní charita Uherský Brod Vám může pomoci.

**Nabízíme pronájem
odvlhčovačů**

**zdiva s odvlhčovacím
výkonem 20 litrů / 24 hodin.**

Odvlhčovače byly zakoupeny z výtěžku Tříkrálové sbírky v roce 2012, a to za účelem pomoci při řešení následků mimořádných událostí typu povodní, záplav a příválových dešťů. Pro tyto případy jsou vysoušeče zapůjčovány zdarma.

Oblastní charita Uherský Brod • www.uhbrod.charita.cz
IČO:48489336
Korunové konto: 1540093329/0800 u České spořitelny, a.s.
Uherský Brod

CENÍK PRONÁJMU ODVLHČOVAČŮ ZDIVA

Typ	Odvlhčovací výkon	Napětí	Příkon
DEI 20LT	20l / 24 hodin	220 - 240 V	450 W

**Cena pronájmu:
30 Kč / 1 den**

V ceně jsou započítány: pravidelné revize, opravy a údržba

Kontakt a bližší informace:

Bohumila Smutná
tel: 601 387 996, 724 651 299
nizkoprah@uhbrod.charita.cz

Oblastní charita Uherský Brod • www.uhbrod.charita.cz
IČO:48489336
Korunové konto: 1540093329/0800 u České spořitelny, a.s.
Uherský Brod

Výpočetní technika
PC for you
v supermarketu ROJAL
nabízí:

- prodej počítačů, notebooků, tiskáren, monitorů, příslušenství, herních zařízení
- servis, instalace, odvírování počítačů
- síťové karty, routery, kabely
- prodej a instalace programů, her
- náplně a tonery do tiskáren, plnicí sady
- nákup na splátky
- nabízené služby se zbožím až domů

kontakt: 604 471 477, rb.best@centrum.cz
Mgr. Radek Brušík, Stolařská 2338, Uh. Brod

inzerce

Výroba nábytku na míru:

- Kuchyně
- Dětské pokoje
- Obývací pokoje
- Ložnice
- Vestavné skříně

marek.stolarstvi@gmail.com
www.nabytekmarek.cz
mobil: 603 582 680
Družební 686, Nivnice 68751

Upozornění

Pokračování seriálu "Ze vzpomínek Jana Hrašáka" bude otištěno v dalším vydání Nivnických novin. Děkujeme za pochopení. -red-

Dýňové přišerky

Druhý ročník této soutěže proběhl v sobotu 13. 10. 2012.

Sešli jsme se ve tři hodiny před sportovní halou a čekali jsme na první soutěžící. Před sportovní halou se začaly shromažďovat úžasné výtvořky - velký šnek, malý šnek, pirát, želva, Sněhulka, berušky, strašidýlka, ponorka a jiné dýňové potvůrky. Jeden tatínek pomáhal přímo na místě vytvořit svým dcerám ježka, k nim se přidaly i jiné děti a s ohromným elánem pomáhaly při jeho vyřezávání.

V půl šesté porota vyhlásila výsledky soutěže - vítězové byli všichni účastníci.

Dětem jsme rozdali ceny a žádné nešlo domů s prázdnou. Ještě jsme si zapálili pod postavičkami svíčky a těšili se z pěkného odpoledne. Tento ročník byl slabší než ten loňský. Mrzí nás, přestože byla velká úroda dýní, že si tak málo rodičů udělalo čas na svoje děti a do této soutěže se nezapojili.

Uvažujeme, že už další ročník pořádat nebudeme. V neposlední řadě bychom ještě chtěli poděkovat porotě, ve složení paní starostka Vladimíra Kaislerová, Iva Pavelková a Josef Krchňáček, která si udělala čas a přišla ohodnotit tyto opravdu úžasné výtvořky.

A ještě kdo vyhrál? 1. místo - želva, 2. místo - Sněhulka, 3. místo - šneček.

SM

Zamykání lesa

Dlouholetá tradice zamykání a odmykání lesa byla na několik let přerušena. Nově založený spolek mykologů se k této pěkné tradici opět vrací.

Několik členů se proto sešlo 17. listopadu v Lipinách u tří smrků, aby uzamkli les na zimu. Počasí nám přálo a cestou z Lipin jsme ještě nasbírali košík čirůvek.

To nás samozřejmě potěšilo. Doufáme, že tato tradice bude opět na dlouhou dobu obnovena.

SM

„NIVNICKÉ KLOBÁSKOVÁNÍ“

DNE 15. PROSINCE 2012 SE OD 18:00 VE SPORTOVNÍ HALE TJ NIVNICE USKUTEČNÍ JIŽ TRADIČNÍ OCHUTNÁVKA KLOBÁSEK. HODNOTIT SE BUDOU JAK VÝROBKY OKOLNÍCH UZENÁŘSKÝCH FIREM, TAK I „POMOMÁCKU DĚLANÉ KLOBÁSKY“.

VSTUPNÉ JE 100 Kč. V CENĚ VSTUPENKY JE PIVO A JSOU V PRODEJI V KANCELÁŘI TJ NIVNICE VE SPORTOVNÍ HALE.

POKUD MÁTE ZÁJEM ZÚČASTNIT SE A PREZENTOVAT SVÉ VÝROBKY NA TÉTO SOUTĚŽI, KONTAKTUJTE p. MICHALCOVOU NA TELEFONU:

773 677 800

Devátý pohádkový les

Letos proběhl již devátý, pro organizátory trochu smolný ročník pohádkového lesa. Všechno začalo stavbou našeho hradu, který jsme museli v rychlosti dvakrát přestavovat a pokračovalo to větrem. Z pátku na sobotu nám silný vítr poničil kulisy, které jsme postavili už v pátek. Z kulisy u hloupého Honzy byly třísky a z hradu zřícenina. Takže znovu nejen postavit, ale v podstatě vyrobit. Zkázou pak dokonal večerní déšť, který zničil vše, co bylo z papíru. Bohužel.

Nicméně doufám, že běžný návštěvník nic z toho nepostřehl. Potěšila nás návštěvnost a příznivé reakce lidí. Letos akci, i přes nepřízeň počasí, navštívilo 364 dětí v doprovodu asi 290 dospělých.

Devátý ročník nabídl návštěvníkům čtrnáct pohádkových zastavení. Ačkoliv jsme nechtěli moc stanoviště měnit, zůstala z loňského ročníku jen tři stanoviště a to ještě trochu změněna. Vše nejlépe dokreslí několik fotografií.

Obrovský dík patří všem (minimálně 83) lidem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili do přípravy a organizace pohádkového lesa a samozřejmě sponzorům, bez nichž by nebylo možné takovou akci realizovat.

Další fotografie a video naleznete na straně 13 a na www.tomnivnice.net.

Poděkování patří: OÚ Nivnice, ZŠ a MŠ Nivnice, Rodině Mudrákové

Jiří Miškar

Proměny - výroční pořad Nivničky k jejímu 20. výročí

Pro diváky, kteří přišli v Nivnici v sobotu 10. 11. 2012 do sálu Beseda na pořad k 20. výročí Nivničky, měli všichni její členové dobrou zprávu. Lepší by bylo napsat - senzační zprávu. Nivnička v uplynulých dvaceti letech hledala pomocí kódů, směrůvek a znamení, které nám tu zanechali naši předkové, paralelní dospělácký svět, stejně krásný a podivuhodný jako byl svět našeho dětství. Lidé z Nivničky tvrdí, že ten svět, který jejich prarodiče objevili při dřině na poli obklopení existenčními starostmi a uprostřed životní bolesti, našli také. A diváky ve svém výročním pořadu Proměny do onoho paralelního divukrásného dospěláckého světa, který tu je tisíciletí a tisíciletí a ještě tisíciletí a tisíciletí jistě bude, zavedli jednou z mnoha cest, které do něj vedou.

V Nivnici se zpívá balada Vandrovali hudci - prastarý příběh o dívce zakleté do stromu, do javora. A právě po motivu dívky zakleté do stromu v Nivniče moc pátrali a to je přivedlo až do roku 43 př. n. l. k člověku, který se jmenoval Publius Ovidius Naso a byl slavným římským básníkem. Ve svém hlavním díle Proměny vypráví řecké a římské mytologické příběhy, jimž byl společný motiv proměny. Čerpal ze zdrojů starých tři tisíce let a v jedné proměně líčí příběh dívky zakleté v strom.

No řekněte, není úchvatné, jak se tři tisíciletí starý příběh dostal do Nivnice a zde žije i dnes? Diváci snad zahlédli odlesk toho fantastického světa, který nás dospěláky tady na Slovácku obklopuje a je naděje, že snad i přispěním Nivničky bude obklopovat dál, protože posledních dvacet let pracuje hodně i s dětmi.

Za těch uplynulých dvacet let jsme neslavili žádné výročí Nivničky, ale dvacítku jsme ignorovat nemohli. Výroční pořad

jsme od začátku chtěli udělat jako jeden krásný příběh. Příběh komponovaný, zajímavý, prostý a přitom plný poetiky umocněné světelnými efekty a pořádně vystavěnou scénografií. To vše se nám i v našich nesmírně amatérských podmínkách splnilo a diváky snad výsledek pohladil po duši. Po velmi kladných ohlasech uvažujeme, že bychom Proměny ukázali znovu. Láká nás prostředí Slováckého divadla.

Zpěvulenky z Malučké Nivničky

To byl pořad ke dvacatinám Nivničky, která není jen folklorním souborem ☺. Další fotografie na straně 12.

Ženský sboreček Nivnička

Dospělácká Nivnička tančí

Proměny se zabývaly motivem dívky zakleté do stromu

Sponzoři:

Nivnička

Mateřská škola

MŠ - Moje Nivnice

Pohádkový les

Král s královnou

PF 2013 Nivnička

Děkujeme za přízeň v roce uplynulém a těšíme se na setkávání v roce přicházejícím.

MŠ - Čarodějný den

Čertíci

Křemílek a Vochomůrka

O pohár starosty Města Uherské Hradiště

Naši atleti se zúčastnili již 11. ročníku atletického čtyřboje v Uherské Hradišti. Závodu se účastnilo 12 škol z celého okresu. Soutěžilo se jak v jednotlivcích, tak také v družstvech. Všichni absolvovali sprint, skok daleký, hod míčkem a vytrvalostní trať. Jak se našim žákům dařilo?

Mladší žáci ve složení David Pavelka, Martin Hladiš a Adam Trtek obsadili vynikající **2. místo** za vítěznou sportovkou z Hradiště. David **Pavelka také vyhrál závod jednotlivců**. Martin Hladiš skončil na 10. místě a Adam Trtek po nevydařené vytrvalosti klesl na 29. pozici.

Mladší žákyně ve složení Sára Drblíková (15. místo), Markéta Hladišová (11. místo) a Šárka Polášková (23. místo) obsadily 6. příčku.

Starší žáci ve složení Adam Viceník (25. místo), Patrik Šimčík (18. místo) a Karel Šprtěl (34. místo) skončili na 8. místě. Nutno podotknout, že Adam Viceník dokončil závody se zraněným kolenním.

Starší žákyně ve složení Vendula Smetanová (19. místo), Kateřina Navláčilová (25. místo) a Kristýna Zálešáková

(21. místo) obsadily také osmou příčku. Celkově naše škola obsadila 5. místo s minimálním bodovým odstupem na třetí příčku. Vyhrála Sportovní základní škola z UH před Bojkovicemi a Starým Městem.

MS

Mažoretky

V NN č. 3/2012 str. 23 jsme čtenáře informovali o mažoretkové skupině MAZLÍCI Hluk (kterou reprezentuje i dívka z Nivnice), že postoupili na Mistrovství Evropy.

Ve dnech 6. a 7. října se Mazlíci zúčastnili Mistrovství Evropy ve Francii v městě Sélestat a ve své kategorii Show Corps získaly dívky neporažené!

Děvčata prvenství obhájila a domů dovezla zlato! Předáváme velkou gratulaci za tak skvělou reprezentaci.

-red-

Exkurze v Brně

Ve čtvrtek 18. 10. 2012 jela 4. a 5. třída na exkurzi do Brna. Do Brna i z Brna si děti povídaly vtipy a pouštěly si písničky z mobilů. Prvně jsme byli na hradě Špilberku v kasematech. Chodili jsme chodbami a prohlíželi se mučnickými nástroji a figurínou strážníka a vězňů. Druhou zastávkou bylo Planetárium. Viděli jsme mnoho souhvězdí, planet, meteoritů a komet. A už jsme jeli do Anthroposu, naší poslední zastávky. V Anthroposu jsme viděli kostry lidí i zvířat, dozvěděli jsme se zajímavé informace o našich předcích a uviděli jsme i mamuta s jeho mládětem. Z Anthroposu jsme jeli domů. Výlet se nám líbil a moc jsme se naučili.

(Petra Mikulková, 5. tř.)

...Byla to sranda v autobusu, když jsme vyjeli od dolní školy. Povídali jsme si vtipy, rozdávali mezi sebou kokaínu, někteří poslouchali hudbu přes sluchátka a taky jsme paní učitelky dováděli k šílenství, až pomalu zešedivěli, hlavně my pátáci, kteří jsme seděli vzadu...

(Amálie Rolincová, 5. tř.)

... První jsme šli na hrad Špilberk do kasematy a tam jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí, třeba co musel podstoupit, aby prokázal svou nevinu. Bylo to velmi bolestivé... Pak jsme přejeli do Planetária na Poznej svůj vesmír a to taky bylo moc pěkné. Na začátku nám pověděli jen něco na úvod. Pak zhasli a spustili noční oblohu s nočními hvězdami. To byla nádhera, fakt moc pěkné. Ukázali nám spoustu zajímavých věcí, třeba jak daleko je Slunce od jiných planet, že na některých je zima až -170 stupňů Celsia a na některých zase velké horko až 500 °C.

(Monika Výmolová, 5. tř.)

...a program se jmenoval Poznej svůj vesmír. Tam jsem si koupil kámen, který se jmenuje aventurin a je dovezen až z Brazílie. Nakonec jsme jeli do muzea Anthropos. Byl tam dobrý bufet a malý rybníček s rybami a mohly se tam házet kovové mince. Byl tam i umělé vyrobený mamut s malým mamuťátkem a ještě tam byla umělé udělaná skála původně z Afriky. Byly na ní nákrasy stáda býků...

(Jakub Petřivalský, 5. tř.)

...Planetárium bylo asi nejnejlepší výlet, ale nejhorší na tom bylo, že mi jeden automat sebral 50 korun. Ale dobré bylo, jak jsme si ukazovali hvězdy a planety a to bylo nejnejlepší...

(Šimon Mikulec, 5. tř.)

Z Nivnice dávné i včerejší XIII. - různé náměty

Něco o svatbách, zvláště některých

Bádáním v matrikách je možno vyzvědět různé náměty, je nutno však respektovat určený prostor v NN. Řekneme si něco i o svatbách u nás, vždyť tyto byly významnou událostí většiny dospělého obyvatelstva. U těch z nás, co věříme po křesťansku, je pak svatba jednou z předních svátostí. Svatby se dříve konávaly nejen v sobotu, často i v úterý. Události se v Čechách říkalo veselka, to už myšlena i následná hostina. Je pochopitelné, že selské svatby byly nákladnější, množství pozvaných a příbuzenstva; ale i u chudších, ač svatba byla skromnější, nemuselo chybět radostného veselí, když se ti dva měli nefalšovaně rádi. Kolik toho bylo na takové téma napsáno v lidových kalendářích, mnohé náměty vypověděli populární pisatelé včerejška: Al. Dostál, J.Š. Baar, Vl. Pittnerová, Vl. Javořícká, ad. V těch spisech, četně oblíbených u venkovského lidu, je zdokumentováno hodně pravdivého, např. i o těch nešťastných láskách, o sňatcích z donucení a podobně. Tak to hlavní, koho si kdo vezme, rozhodli rodiče a nebylo odvolání. Někdy to však i vyšlo, ne vždy. Tatíček zahromovali, mamička pro klid v domě, majíce už možná svoji zkušenost, přizvukovali: „nebuď hlupá, nehleď jak vypadá a jakú má povahu; zvykneš si a budeš sa mět na takovém gruntě, uvidíš ...“. U chudších to bylo jiné, někdy se museli vydat i do světa, vydělat si. Pokud našli přiměřené štěstí, dopracovali se třeba i po návratu a zbudovali si domek s humnem (domkaři). Než uvedu několik konkrétních příkladů z Nivnice v I. polovině minulého století, ještě něco všeobecného k tomuto tématu. Jak se zjistilo, že u těch a těch se chystá svatba, to se důkladně přetřásalo při besedách, a tetičky měly možnost vše o tom promyslet do důsledků. Kdy se tato událost v časovém sledu roku uskutečňovala? Hodně v masopustní době (před postní dobou) i po Velikoncích, tj. i v květnu, takže v Nivnici zřejmě neplatila ta pověra „v máji na máry“. Léto už bylo v tom výjimečné, zvláště u sedláků, pro plnost zemědělských prací, až do podzimu; pak až listopad, od Dušiček po adventní dobu. Církevní nařízení se tak přísně dodržovala, jak u „pánů tak i kmánů“. Zmiňme cosi o věku těch někdejších novomanželů: nejstarší zaznamenané informace od nás jsou od počátku 18. stol.; ženich měl obvykle 18–25 roků – těm starším se jaksí posměšně říkalo „starý pacholek“, ba i huře „nežeňa“. U děvčat to bylo velmi brzy, třeba od 15–16 roků až do 25 let; starší zvány „staré dívky“, na něž útočily mamičky domluvou – „dělej neco ze sebu, dyť nám nehaňbo zkysneš“. Jaká by asi byla reakce dnešních suverénních mladých dam a pánů, majících na mysli především

kariéru. Jen stručnou poznámku ze svého rodopisu, po linii matky v Suché Lozi: její babička, tím moje prababička, když matka podělila i její celé jméno – Marie Mahdalo-vá (ze Švachů), se vdávala v 15 letech a porodila 6 dětí; i když byla brzy vdovou, směle řídila středně velké hospodářství a potomci v této sousední obci vždy něco znamenali i ve veřejném životě. Pokračujme v přímém námětu: byly paradoxy, což byl zase velký věkový rozdíl manželů (převážně vdovců). Dva příklady více než staleté: 5. června 1900 oddával P. Fr. Směták, farář nivnický, 75letého vdovce Jana Zvářalu, domkaře čp. 240, syna Jiřího Zvářalu – nevěstou byla 45letá vdova Františka po zemřelém Josefu Pelikánovi čp. 203, původně dcera Fr. Rožka, podruha v Suché Lozi. Dále – 26. května 1903 oddával P. R. Vaněk 73letého vdovce Jos. Kunčíka, rolníka čp. 31, syna Jos. Kunčíka, čtrvtníka – nevěstou byla 46letá vdova Viktorie po zemřelém Jos. Hladišovi, čtrvtníku čp. 389, původně dcera Václ. Šohaje z Nivnice. V takových případech jistě nešlo ani tolik o majetky, už vůbec ne o pozdní milostné vzplanutí, spíše o výpomoc na zvládnutí domácnosti; někdy šlo o dovychování sirotků, jak si to pamatujeme z dojemné národní písně „Osířelo dítě“; uveřejněna ve starých čítankách, ještě i pro obecné školy po r. 1945. Podobný, ale kladný příběh jsem objevil zase při zpracování rodopisu. Prapraděd Petr L. †1869 se po úmrtí manželky Justiny †1852 rozhodl znovu oženit, vždyť synek Pavel L. †1908 měl teprve 10 roků. Usuzuji, že nová manželka, vdova Barbora Slezáková, roz. Vavříková, byla spíše hodnou macechou; ba co více – ona čtyřicátnice, prapraděd více jak padesátník, zplodili dcerku Justinku L., která se stala obětí cholery r. 1866, co 13letá a nejen ona tenkrát zaopatřena dominikánem P. Hejnou z Uh. Brodu – což má možnost si v Brně ověřit i kritik z D.N. Že moje nepřímá babička Barbora L. byla kurážnou osobou, dokládá i její následný děj. Po úmrtí prapraděda se provdala potřetí, to za výminkáře, dříve kováře Janču do Korytné. Přezila jej, aby se vrátila do Nivnice a na počátku jara 1891 umírá u příbuzných Machálků, ve Smrtné uličce. Zvláštní, leč pochopitelná situace kolem svateb i v Nivnici nastala před a v průběhu I. světové války. Konflikt začal jak známo v červenci 1914, když armáda Rakousko-Uherská vpadla do malého Srbska, slovansky bratrského státu. Poslední svatbou u nás pak bylo, když vstoupili do manželství Martin Smetana, kovář čp. 191, 23letý syn Jana S. a Anna Soukeníková, 17letá dcera předního rolníka i místního politika Jos. Soukeníka čp. 5. Válečná vichřice ale převzala čtyřletou nadvládu hlavně v Evropě, a mladí muži i střední věk šli dávat všanc

své životy za císaře pána a jeho rodinu. Jaká byla realita v rodišti, viz: do konce r. 1914 už neproběhla žádná svatba, místo toho přicházely zdrcující oznámení o prvních padlých krajanec, v lepším případě i v tisku jsou uveřejněny pravidelné seznamy zajatých u protivníků všech front; v r. 1915 se konala pouze jediná svatba, v r. 1916 jen dvě, v r. 1917 už sedm, obdobně i v závěrečném roce války 1918 – sedm. To se obrátilo v prvním poválečném r. 1919, kdy konáno rekordních 59 svateb! Více jich bylo i v několika dalších letech. Starosta Fr. Kopřiva, později poslanec a senátor, se přímo obracel na mladší vdovy, kterým se muži už nikdy nevrátili, aby se vdaly.

- Na závěr pojednám o třech svatbách, jenž zvedly hladinu zájmu nivnické veřejnosti. V loňském pokračování seriálu Osobností, bylo i zpracování tématu o Janu Smetanovi (zvaném Smetaník) koňari, otce 18 dětí. Upozornil jsem, že se k jeho životnímu námětu ještě vrátím v jisté záležitosti, což nyní činím. Zdá se, že temperamentem oplýval i po úmrtí první ženy. Zřejmě u něj platilo – „láska kvete v každém věku“. On se totiž, téměř 69letý, oženil. Novou manželkou se mu stala věkem přiměřená Justina Nováková, 61letá vdova po koláři Janu Novákovi, rodáku z Horního Němčí, dcera Václ. Lukeše, domkaře a Kateřiny L., roz. Markové, oba z Nivnice. Svatba to byla jaksí mimořádná: byla mimo obec, v Uh. Brodě a sezdávajícím knězem byl samotný děkan Msgre J. Hlobil, též I. náměstek starosty města, obřad vykonán těsně před okupací země nacistickým vetřelcem, počátkem r. 1939. Jak se toto postarší manželství odvíjelo? Snad všelijak. Ale pamětníci hodnotili „že kosa padla na kámen“; stárnoucí J. S. se dal na ústup a z Nivnice zmizel. Ne daleko, pouze ke vdané dceři do Dolního Němčí, kde svůj svérázný život dovršil 1. března 1944. Řádně zaopatřen tamním farářem P. Jos. Vavříkem, byl v Nivnici pohřben 4. března farářem P. St. Běhalem. Manželka Justina, vlastně Smetanová, jej následovala na věčnost brzy, už 9. dubna téhož roku 1944. A v tomto roce se řešila veřejností i svatba zajímavé dvojice: ženichem byl Fr. Bartek, 31letý rolnický syn čp. 439, ale už dostudovaný bohoslovec – salesián (ve Slovácích novinách byl dokonce r. 1939 uveden co čekatel vysvěcení na kněze); nevěstou byla Anežka Slezáková, 24letá dcera rolníka Jos. Slezáka čp. 117, podle mnohých pamětníků mimořádná krasavice. Ta obsazovala a úspěšně, hlavní role v místním ochotnickém divadle: ať už při osvětové činnosti Orla, též Katolické Omladiny. Svatba těchto mladých lidí proběhla 25. dubna 1944, oddával je P. St. Běhal, farář – místoděkan. Ženich si musel vyžádat dispens od konzistoře v Olomou-

Z Nivnice dávné i včerejší XIII. - různé náměty

ci. Jinak proběhlo vše dle pravidel, když svědky zapsáni: Jos. Bartek, mlynář a Tomáš Kopřiva, obchodník. Uvedení manželé odešli po válce na Ostravsko, měli potomky, tito snad ještě žijí. V Nivnici z přímé rodiny není prý nikoho. Vystane tu zasutý obrázek vzpomínek z domácích besed. Tam se probralo všechno, a na řadu přišli i kněží – rodáci. Na přetřes přišla i velká láska téměř kněze a sličné dívky selského rodu. Vidím jako dnes, jak Apolena Knotková vypočítává ty „panáčky“ – rodáky a dodává: „počkaj, a ešče ten Bartkův, co byl zvedený tú Slezáčků...“. I tak soudil svět. Vskutku na závěr o jedné poválečné svatbě – učitel-ské. Též byl církevní obřad mimo Nivnici, v bazilice na Velehradě, kde si 14. května 1946 řekli celoživotní „Ano“ jiní dva mladí: nevěsta skutečně mladíčká – Anička Zvářalová, nebylo jí ještě ani 17 roků. Ženichem byl Evald Vítek, 26 letý učitel a budoucí ře-

ditel školy, rodák z Kunštátu. Svědci: Láda Dvořák, odborný učitel a K. Zvářal, stolař v Nivnici. Učitel si vzal žačku i v lásce, což platilo; oba totiž na nivnické Měšťanské škole vyučovali. Doplním i ten fakt, že E. Vítek agilně vystupoval v místní politice, když byl hospodářem (pokladníkem) v Sociální demokracii, druhé nejsilnější složky po Školové straně; komunisté byli až na třetí pozici, následováni českými socialisty. V polovině 50tých roků je však ředitel Vítek z funkce odvolán, ač byl veřejností značně oblíben, pamětníci tvrdili, že precizně přibližoval dějiny národa. Mluvílo se zase to i ono, byla šeptanda, ale byl odvelen na školu v Bojkovicích, kde též velmi uznáván. U nás byl vystřídán v ředitelování Janem Mihaelem, kdysi lidovcem, následně horlivcem vedoucí složky tehdejší společnosti. Málo cosi ještě k Vítkovi: zemřel poměrně brzy, 25. listopadu 1962 v Bojkovicích, zde je

i pohřben, jen čtyřicetiletý. Manželka Anna V. tam žije v pohodě, když ráda očekává návštěvu dětí. Dcera Jana byla i mojí spolužačkou, snad působí v Brně. Nevím, nakolik sdělený námět zaujal čtenáře, škoda jen, že se mimo náhodných ohlasů, někdo neozve třeba i s připomínkou, ovšem věcně a na úrovni. Jinak o lacinou kritiku, ani o anonymní povídačky nestojím.

Jako vždy, zdravím pozorné čtenáře NN.
St. L.

Doplnění: V článku o majitelích koní v Nivnici, došlo k opisové chybě: je třeba uvést, že mezi výkonné zemědělce a také majitele nejméně jednoho páru koní, patřili i **Smetanovi čp. 27 a Bobčíkovi čp. 28.**

Autor seriálu se tímto omlouvá.

Vážení spoluobčané,

OZNAMUJEME VÁM,

ŽE PLÁNOVANÝ KORIDOR VELMI VYSOKÉHO NAPĚTÍ VVN 110 kV

(který byl navržen kolem našich obcí Korytná, Strání, Březová, Horní Němčí, Nivnice)

SE PODAŘILO DEFINITIVNĚ ODSTRANIT

TÍMTO DĚKUJEME

- především aktivním občanům, kteří podepsali „petici“ v červenci 2008
- společnosti Bílé Karpaty s.r.o.
- Zastupitelstvu obce Korytná, která aktivně řešila situaci jako jediná až do konce
- ostatním obcím, které podaly námitku proti koridoru (Strání, Horní Němčí, Březová a Suchá Loz)
- Zemědělské akciové společnosti Nivnice
- Svazku obcí Východní Slovácko
- občanskému sdružení Jasenka Korytná

- V květnu 2010 jsme podali žalobu k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, na základě které došlo k mimosoudní dohodě s vedením Zlínského kraje, který přislíbil, že koridor bude vyjmut z krajského plánu, za což jim děkujeme.
- Vše provázela nesčetná jednání s úřady, především ve Zlínském a Trenčianském kraji
- významnou právní pomoc nám poskytl advokát Mgr. Luděk Šíkola a Ekologický právní servis Brno

DNE 12. ZÁŘÍ 2012 VYDALO ZASTUPITELSTVO ZLÍNSKÉHO KRAJE USNESENÍ Č. 0749/Z21/12
A TÍMTO VYJMULO Z KRAJSKÉHO PLÁNU VÝSTAVBU KORIDORU.

Díky tomuto významnému rozhodnutí si krajina Bílých Karpat může zachovat svůj malebný krajinný ráz i pro další generace.

Za realizační tým:
zmocněnec veřejnosti Martin Štecher
a společnost Bílé Karpaty s.r.o.

Výročí Osobnosti Nivnice L. P. 2012

■ **105. výročí - BRŠLICA Karel** 477, 655 - původně dělník, poválečný jednatel org. Sociální demokracie v Nivnici, administrativní pracovník; jeden ze zapomínaných místních politiků, závěr života prožil mimo rodiště. Narodil se 2. června 1907, co syn Fr. Bršlice, domkaře, čp. 477 /*1870, † ?/ a Kateřiny Bršlicové, roz. dcery Jos. Hally, domkaře. Pokřtil jej P. Jan Černý, kaplan; kmotři byli Tomáš Halla a jeho manželka Marie Hallová, domkaři. - Ze vzpomínek, které uchovává p. Liduška Bršlicová, provdaná Kadlčíková, dcera žijící v Uherském Brodě, možno přiblížit jeho pouť životem. Aktér glosy vyšel z nadmíru chudičkových poměrů, a brzy se stal sirotkem. Jeho tatíček, chtěje pomoci svým drahým, se rozhodl pro Ameriku, leč jeho snaha se stala marnou - štěstí se na něj neusmálo. V rodině se tradovalo, že tento otec pracoval kdysi na Divokém Západě, při stavbě železnice přes prairii. Děly se tam však podivné věci: vedoucí předák dělnické party tuto jednak šidil na odměně, ale co více, právě při výplatě se vždy některý z dělníků ztratil. Postupně ostatním došlo, že takový byl oloupen a samotným vedoucím fyzicky zlikvidován. Většina se proto rozhodla bez váhání, aniž čekala na další výplatu, a dala se na útěk přes divý prales. Překvapivě se jim dostalo nečekané pomoci od Indiánů, dokonce jedna stará Indiánka jim jakýsi čas i vyvažovala. Po nesčetných strádáních se tatík přece dostal do Evropy, a nakonec i domů. Odeslo ho však zdraví, po návratu umírá. Co rodina? Nic nezbylo, aby se o děti /byla tu ještě sestřička Anička, provdaná potom za Jos. Hladiše/, starala jakási stařenka, možná z přibuzenstva Hallů a matka šla za výdělkem do Dvora, k sedlákům, z nichž někteří milosrdenstvím zrovna neoplývali; a zkusila to i na sezónní dřině v Rakousích, prostě jak to šlo. Od vychození Obecné školy čekala Karlika taktéž tvrdá práce. I suchý chléb byl na dě v rodinách tehdejší chudiny. - Ani vznikem republiky se všechno nevyřešilo, sociální otázka zůstala předním problémem státu /což se stále zřejmější děje i dnes!/. A ta práce, o níž dělnictvo pělo, že je „matka pokroku“, dnes mladou generaci často podceněná, ve zmíněném čase byla vzácností! Hlavně počátkem 30-tých let minulého století, v čase hospodářské krize. Za výdělkem se proto cestovalo i do zahraničí, to platilo i pro některé Nivničany. Byl to případ i našeho hrdiny, který si troufl s krajaný do cukrovarů ve Francii. Ale takový „výlet“ do spojenecké země přece některým dost pomohl. Ona to byla i záležitost protagonisty, aby si pak postavil rodinný domek na Podohradí čp. 635. - Je třeba se vrátit a říci si více o jeho osobním životě. Karel Bršlica se 17. srpna 1930 oženil s Annou Zvářalovou, *1908, dcerou už zemřelého Jana Zvá-

řaly /†1923/, a Kateřiny Zvářalové, roz. Hurbíšové /† 1955/ bydleli ve Smrtné uličce. Zmíněná svatba byla mimo rodiště, v Hrabčicích na Znojensku. Podobných případů bylo několik, když se třeba mladí lidé sblížili na žňových pracích i na Hané, aj. - V tomto líčení bude na místě se zastavit také nad tenkrát velkým problémem - zdravotním. Co mám na mysli: po neúprosných epidemiích moru a cholery dřívějších generací, to byla tuberkulóza, lidově zvaná souchotiny. Zpočátku nenápadná nemoc dokázala své, postupně likvidující nejen plíce, ale celý organismus člověka. Nejvíce se to projevilo, pro nedostačnou výživu, u chudších vrstev! Metla nemoci navštívila i rod Zvářalů, z dcer se léta bránila, ale neubránila tato Anna, provdaná Bršlicová; mladší sestry Anežka a Anastázie, přece jen odolaly. Je však skutečností, že podlehl i nejmladší Liduška /*1918/. Lékař prý řekl matičce Kateřině: „kdyby se děvče mohlo více najíst, tak by ji to určitě zachránilo“. - Není toto z mnohých, to zase nedobrych vizitek 1. republiky? Obdobně i rodina K. B. měla čtyři dcery, z nichž Mařenka a Anežka umírají jako malé /další zřejmě zemřela při narození/. Zůstala jen Liduška, brzy bude mít životní výročí a nedá dopustit na otcův odkaz, což možno až zavidět! - Jak prožíval náš aktér éru německé okupace? Najednou bylo zapotřebí našich dělníků, aby svými mozoly zachraňovali nacistickou Říši, proto násilně určování na práce až do Porýní. Hitlerův režim šel už ke dnu, především po zdrcující ofenzivě Rudé armády na Východě. Nivničané, jistě nejen oni, se rozhodli z Německa prchnout /jako kdysi dávno ten nešťastný tatík z USA/. V té jeho partě se údajně nacházeli - Franta Trtek - muzikant, zvaný Safrment, Cyril Čech st., ale i můj otec Václav Lukáš, ad. Útěkem však vše neskončilo, protože doma číhala protektorátní policie a četnictvo, nejhorší bylo Gestapo! Přijíždělo i do naší obce co přepadové komando, a pochopitelně vpadlo i k Bršlicům; nijak ne dbali na stále polehávající churavou manželku. Germánská drzost byla příslovečná, ale i naši chlapi už věděli, kde se ukrýt. Důležitým faktem bylo, že v čele obce stáli vlastenci - dlouholetý starosta Fr. Straňák 151, následně závěrem války V. Slinták. Tito dávali včas vědět, když se gestapáci informovali na toho, či jiného člověka. Z vedení obce šla zpráva na místní četníky, z nichž většina postupovala rozumně. - Květnem 1945 přichází vytožený mír a svoboda. Zájem o veřejné dění projevil i K. B. a blízká mu byla Sociální demokracie, strana jeho srdce. V jejím sportovním odboru DTJ už cvičil před válkou. Rád i četl, v čemž podporoval dorůstající dcerku. Ta mi připomněla ze svých vzpomínek, jakou radost měla z darované klasické Babičky - první knihy mimo oblíbených pohádek. Otec byl

sečtělý, ale uměl promluvit bez přípravy i na veřejnosti. Stal se jednatelem výboru své strany, tím předním funkcionářem. K jeho nejlepším spolupracovníkům a proto i kamarádům patřili: Jos. Šimčík, V. Slinták, P. Výmola, C. Čech, aj. Moc si vážil učitele Evalda Vítky, s nímž se radíval, neboť ten byl zase hospodářem výboru zdejších sociálních demokratů. Po volbách 1946, se tato převážně dělnická strana stala druhou nejsilnější složkou v Nivnici; v MNV měla 6 členů. Názozy stran Národní Fronty se někdy ideově třífily, proto bylo nutné hledat kompromis - shodu ke spokojenosti všech občanů. - Únorový převrat 1948 však udal nový směr v republice, dle vítězů. Většina chudších vrstev žila v očekávání „nočních zítřků“ /tak jako většina národa po r. 1989 měla určité jinou představu o „spravedlivé demokracii“.../. O úspěchu komunistů nejen v Praze, se onoho historického roku dozvěděl K. B. už v noci 25. února, když mu novinu zvěstoval předseda zdejší KSČ Jan Straňák, brzy na to i nový předseda MNV. Naši sociální demokrati se pak zapojili do ustaveného Akčního výboru; ne všichni: když je uváděno, že celostátně vstoupilo do sjednocené strany levice asi 40% členů Soc. dem., v Nivnici to bylo opačně - 60% se zapojilo do KSČ. Ti sjednocení, spíše či později si topokládali za velkou chybu. Glosovaný se přes vše rozhodl nadále angažovat v přesvědčení, že je co napravovat ve společnosti, vycházející ze zkušeností strastného mládí! - Změnou politiky od základů došlo k obrovským změnám postupně na všech úsecích veřejného života. Je pochopitelné, že nový režim si dosazoval sobě oddané lidi, někdy však necitlivě. V případě protagonisty to bylo takto: nejdříve byl dosazen na zásobovací oddělení MNV v místě, potom přemístěn na osobní oddělení Pozemních stavb v Uh. Brodě; při reorganizaci přešel do Zlína /tenkrát už Gottwaldova/. Ale před důchodem se pracovně vrací do Uh. Brodu, zaměstnán byl v Maršnerce. Dcera Liduška dovozuje, že se neustále vzdělával četbou. Otcův úděl střídavého štěstí, ba často i trampot mělo vynutí, když mu v r. 1955 bohužel umírá první manželka Anna. Už Hospodin však věděl, že je člověku samotnému všelijak - dal mu novou ženu. K. B. se žení 4. května 1956, aby se družkou nového žití stala Anežka Kubíková, o pět roků mladší dělnice, pocházející z Těšova. V Újezdci jim poželhal P. Jos. Kubík. Nedlouho ale trvalo druhé manželství a též Anežka B. umírá. - Náš aktér byl však vytrvalý a našel porozumění u Marie Kubišové, švadleny v domácnosti z Bánova. I zde se mu jaksí „lepila smůla na paty“. Bydlel totiž s rodinou bratra třetí ženy, ale ten měl nového švagra přímo za vteřelce: stále výčitky pro malichernosti a to byl K. B. čínorodým; dcera připomíná, že si pro rodinu ještě v Nivnici sám udělal i solidní nábytek. Asi určeno tak losem života, i toto manželství skončilo brzkým úmrtím ženy. - Jeho poslední - čtvrtou ženou, která odvážného muže přežila, byla Anna Stolaříková z Bojkovic, vedoucí studené kuchyně Jednoty, tamtéž.

Karel Bršlica - člověk spravedlivý, přes tolik zkoušek i optimistický, zemřel v hradišské nemocnici r. 1975, v 68 letech. Pohřben je na hřbitově u kostela sv. Vavřince, města pod Světlou. Tam spí své dočasné sny i naši někdejší učitelé v Nivnici působilci - ředitel E. Vítek a J. Valášek /tento pak třídní učitel dvou školních generací, taktéž autora tohoto medailonu/. - O hrob zvěčnělého tatíčka K. B. se pečlivě stará vděčná dcera Liduška, se svojí dcerou Janou. Obě věrně odkazu sociální solidarity, která dnešku často tolik chybí!

■ **45. výročí - MAHDAL František** 501, 324, 192 - dělník, v l. 1945-48 předseda Odboru dělnictva Čsl. strany lidové v Nivnici, nadšený divadelní ochotník; ač příjmení Mahdal - dávné psané Magdal je možné vysledovat v naší obci až v polovině 19. století, patří se o tomto rodopisu opět zmínit: je asi známo, že nejvíce Mahdalů má kořeny v sousední Suché Lozi, k nám přišli ženitbou i zakoupením. Až na výjimky se nestali např. velkosedláky, spíše to byli malorolníci nebo domkaři; zdatní byli i vitalitou potomstva. Někteří z nich se však hlásí k původu z Bánova; chtělo by to důkladněji bádát, takže mohu uvést pro zajímavost, že v tom městečku - starším než Nivnice, byl starostou v l. 1923-27 rolník Tomáš Mahdal, reprezentující Lidovou stranu. Vraťme se k nám: v r. 1827 není v seznamu Nivnice žádný majitel - Mahdal. Určitý přehled z r. 1843 je kuse zpracovaný a sčítání v r. 1857 bylo omylem zničeno. Podařilo se však v matrikách zjistit úmrtí dětí Mahdalů, v l. 1851, 1853 a 1860, tím potvrzení, že v Nivnici už bydleli. Ve standardním sčítání r. 1869, stvrzeného podpisem tehdejšího starosty obce Fr. Hurbíše čp. 156, máme už dva majitele usedlostí ve starobylé zastavbě, v tzv. Pořadí: na čp. 33 je Jan Mahdal nar. 1829, na čp. 105 Fr. Mahdal nar. 1808, úmrtí u nich neznámé; oba byli čtvrtníci, syn a otec? Dle ústní tradice to byli zástupci dvou linií Mahdalů, dávněji třeba i příbuzných - tzv. Švachů a Chalupeckých. Orientuji se v tom, protože moje matka byla rodačka ze sousední obce, právě Švachová - Mahdalová. Tato úvodní staf by chtěla ozřejmit údaje rodopisu, než se budeme zabývat jedním z linií Švachů, k čemuž se hrdě hlásí i potomek, dnes v Polichně. František Mahdal se narodil 15. září 1911 v Nivnici jako syn Jana Mahdala /1884-1971, domkaře na čp. 501 a jeho manželky Magdaleny, rozené Slintákové /1890-1964. Tato maminka aktéra medailonu prožívala nelehký osud, společně se svojí matkou Annou: ta ji měla za svobodna, byv zrazena úředníkem Nivnického Dvora. Rodiče Jan a Magdalena měli už řádnou svatbu 5. května 1909 v Nivnici. Málo se vracíme zpět, sledující linii Mahdal. Starorodičí protagonisty byli Jos. Mahdal /1847-1926 a Kateřina Mahdalová, rozená Smetanová /1853-1940, uvedení na čp. 450, následně 419. Jmenujme i další pokračovatele rodu - strýce: když Jana Mahdala †1971 budeme počítat ze synů co druhého, potom

byl starším Josef nar. 1883 +/-; mladší bratři: František /1887-1945, aktivní v místní politice, Pavel /1889-1965, Štěpán /1891 - 1930. Je jisté, že pokud byla svatba zmíněných dědáčků v listopadu roku 1871, první jejich děti umíraly malé. My, kteří se považujeme za Staronivničany, víme o pojmenování navíc, zvláště u rozšířených příjmení. Výstižně toto v NN už popsal Dr. Fr. Hladiš, a je to tak i v okolních obcích. Jenže rodině protagonisty Fr. Mahdala se nepřidávalo Švach, spíše Školník. Neboť matička Magdalena byla dlouholetou školnicí na Obecné škole, což nebyla záležitost vůbec jednoduchá. Z dávných spisů zjišťujeme, že se často hlásily 2-3 zájemkyně, o tom se pak v Obecním zastupitelstvu hlasovalo. Kdo udržel školní budovu v čistotě, respektoval učitelstvo, uměl i napomenout žactvo, to bylo na místě. Vědělo se o tom a pro rodinu školnice to byla vítaná výdělečná pomoc: a pak si naši předkové poctivě práce vážili! Než začneme se samotným příběhem zvěčnělého jubilanta, zmiňme, že měl dvě sestry - Marii /1920-1993, a Anežku /1929-1995. I náš aktér uměl přiložit ruku k dílu v zájmu rodinném, tím i svém. Od mládí prošel řadou dělnických povolání: pracoval co pomocný dělník na stavbách, jistou dobu v Janáčkově pivovaru v Uh. Brodě; otec Jan Mahdal †1971, jej bral i na sezonní práce do Francie, třeba na 2-3 měsíce. Musel si odsloužit však i povinnou vojnu - službu k obraně státu. Projevil zájem si vojančení prodloužit, což se i stalo na dva a půl roku. Dlel v kouzelném prostředí severního Slovenska - v Ružomberku. Nakonec poslechl otce, aby se vrátil do rodiště. Fr. Mahdal měl svatbu 14. května 1935 v Nivnici, manželkou se stala Anežka, nar. 15. října 1913, dcera Jana Blahy, domkaře a jeho manželky Kateřiny, rozené Halaxové. Ze sourozenců nevěsty alespoň připomeňme bratra - trafikanta Fr. Blahu, dále to byla sestra Anna †1953, provdaná za Josefa Pražana †1971. Do manželství se jim narodili dva zdatní kluci - František /nar. 1937, který byl u kamarádů všeobecně zvaný Fanuš Školníkův, patřící ke generaci mých starších bratrů Jos. a Václ. Lukášových. Mladším byl Karel /nar. 1942, bohužel vloni zemřel. Několik dalších postřehů o Fr. Mahdalovi st.: hlásil se k Orlům, a účastnil se osvětové činnosti jejich divadelního souboru, v čemž prý vynikal. Když přišla německá okupace, prožil i on tvrdé zkoušky. Byl určen na nucené práce do Říše, ale odolal. Rodiče, zvláště matka, byli vynalézaví, a zbudovali pro něj doma maskovanou skrýš, čímž se zachránil před nacistickými slídiči. Po šestiletém jámu si náš lid r. 1945 vydechl, doufajice v lepší časy. Jmenovaný se jako dělník neangažoval v levicových stranách, ale rozhodl se pro ČSL a byl zvolen i do jejího výboru. Dne 14. prosince 1945, je v Lidovém domě ustaven Odbor lidových dělníků a předsedou je zvolen právě Fr. Mahdal čp. 192, místopředsedou Fr. Veselý čp. 219 a jednatelem A. Pražan, tenkrát čp. 548, /byl i předsedou Odboru lidové mládeže.

Protagonista glosy se následně stal i jedním z místopředsedů Lidové strany v Nivnici, v níž bylo do roku 1948 registrováno na 700 členů; byla to nejsilnější lidovecká organizace na nejlidovětější okrese v ČSR. Ve volbách v květnu 1946 je Fr. Mahdal zvolen i do osmnáctičlenné delegace své strany v MNV. Nátlak Kremlu, ale i zbabělá opatrnost velmocí Západu, toť asi rozhodující důvod pro pád demokracie socializující - dle úmyslu Dr. E. Beneše; vše co bylo pak, už každý v národě poznal po svém. I v Nivnici musela ČSL vyklidit pozice. Agitovalo se pro přeběhlictví, ale vůdce lidových dělníků, i drtivá většina spolustraníků, to rozhodně odmítla. Z očí v oči to řekl Fr. Mahdal agitátoru Fr. Trtkovi z KSČ /i o tomto jsme v NN psali. Ovšem život bývá pro nás obyčejně, rovné lidi neúprosně, a žít se chtělo. Víme, že odvážní zaplatili moc, všechno ... Je třeba ale uznat, že tah nové vedoucí politické složky ve státě pro náš kraj byl mimořádný: stavba Slovo stroje - práce pro mnohé, kteří museli dříve jezdit za výdělkem po všech koutech republiky. Na Slovácích, jak se lidově říkalo, našel své uplatnění i náš aktér - živiťel rodiny. Často však nebylo ve vlastním zájmu se „stavět čelem proti zdi“. A co děti, dorůstající a hledající uplatnění? V roce 1951 došlo v Nivnici k reorganizaci výboru Národní fronty, měl být vhodněji doplněn, na příkaz vyšších orgánů. Předsedou se stal Jan Slinták, dělník čp. 361 za KSČ /jeho manželka Apolena, rozená Výmola, byla sestřenicí mého otce. Ve výboru byli mj. Fr. Velík ml., malozemědělec čp. 449, vyšlý z agrárního prostředí, z bývalých lidoveckých činovníků Fr. Hladiš čp. 92, C. Zvářal čp. 221 i Fr. Mahdal čp. 192 - títo všichni už vedeni, co bezpartijní. Ale někdo se přece musel podílet na obecních záležitostech! Toto vše jen dokládá složitost oněch roků a údělu lidí v nich ... Příspěvkem glosovaného v nové éře byla jeho dávná záliba v ochotnickém divadle. Našli se další a vznikl dramatický soubor. Více o tom psal před časem v NN Ing. Josef Trtek. Nadšenci to uměli - zvládli veselohry, dramata i operety; obyčejně režíroval poštmeister J. Trtek, radou i činem vypomohl J. Smetana čp. 27, učitel Otakar Laksar z Měšťanky a vedoucí Osvětové besedy St. Hurbíš st. čp. 18. A tolik herců: opět jmenujme C. Zvářalu, z mladých L. Váňu, nechýběl ani Fr. Mahdal - Školník. Někaj jsem jej poznal i já, dorůstající školák. Občas jsem musel zajít do Smíšeného obchodu rodiny Friedlový, což byli sousedi těchto Mahdalů. S odstupem let mohu případně hodnotit: p. Mahdal mi připadal přísný, když si jej vybavím, jak jde odpoledne ze zaměstnání, či jen naproti na vodu, do studny babičky Šimčíkové. Žijí se mi vybaví, a mohli by to potvrdit i ti z generace předchozí, že uličanští hoši hrají téměř denně fotbalový matč: moji sourozenci, Franta Zvářala - Črha, Fr. a St. Skybové, Fr. Pražan, K. Smetana, P. Lukeš, M. Sobotka, Fr. Marek, Slávek Lukáš, Fr. Trtek, J. Hubač, také bratři Mahda-

(pokračování na straně X)

Výročí Osobnosti Nivnice L. P. 2012

(dokončení ze strany X)

lové. Hřištěm byl plácek za stodolami Bartošů, Trtků zv. Děkanů, Skybů čp. 60, ad. Hrálo se urputně, místo branek třeba jen dva kameny. Už se zvečeřovalo a bylo třeba jít domů. I my mladší jsme byli zapojeni, jako diváci. Tu náhle zvukný hvizd, což se už vědělo – pan Mahdal stojí před svým domem, aby hvizd na prsty opakoval. Třebas by i Fanuš měl dát ve vložení šanci gól, marně – nechal kopáčku a poslušně, kolem Knotků, Lečbychů a Flasarů, spěchali bratři domů. Co se nám to postupně jen vybaví v paměti? V tom jsme se shodli při besedování v Polichně, za účasti vzpomínutého i jeho pohostinné manželky. Těch vzpomínek by bylo více, ale není na to prostor.

K závěru životní cesty manželů Máhdalových: Fr. Mahdal, člověk snad i složitý svým jednáním, charakterově čestný, zemřel 19. srpna 1967 v Nivnici – už dříve churavějící; na místním hřbitově jej pohřbíval P.J. Melichárek, kaplan. Manželka Anežka se pak odstěhovala k synu Karlovi do Šumic, když vážně nemocná zemřela 27. srpna 1977 v olomoucké nemocnici; pohřbena je v Nivnici děkanem P. J. Marečkem. / Původní text je zkrácen./

■ **20. výročí – ZVÁŘAL Cyril** 221, 311 – původně malozemědělec, následně dělník, politický a osvětový činník: než začnu vlastním životopisem aktéra, mohu sdělit, že i on patří do mosaiky mojich nejmladších let, téměř náš soused, dokonce i z příbuzenstva, byl to prostě strýc Zvářalův. Ale to důvěrné oslovení, totiž – strýc, tetka, kmotr, babička i babka, dědeček i dědek, bylo běžné, ano venkovsky důvěrné oslovení, dnes už patřící blednoucím obrázkům vzpomínek. Pokud se najde čas, chtěl bych to více připomenout v příbězích z naší Uličky/ pokud bude o to nadále zájem ke zveřejňování v NN.

O Zvářalech z čp. 221 jsem dosti vypsal už v souvislosti s otcem Tomášem Z. /viz NN r. 2000, ještě více r. 2010. - **Cyril Zvářal** se narodil 1. července 1906, když tato větev nivnických Zvářalů na uvedeném čp. bydlela bezpochyby už v polovině 19. století. Když se rod začal dělit, vyšel z čp. 160. Nás zajímá, že ve Smrtné uličce už byli zemřelí: Jiří Z./+1852, 76letý, Václav Z. /+1854, 42letý – můj prapradědeček, Tomáš Z./+1913, 67letý, a už zmíněný Tomáš Z. mladší/+1954, 84letý. Zmíněný měl ještě mladšího bratra Jana Z., žil na čp. 376/+1923, 42letý, o němž se snad zmíníme na závěr seriálu až v příštím roce, když chci věnovat slovo i veřejnému pracovníku St. Hubačovi, kterého máme ještě mnozí v dobré paměti. - O sourozencích Cyrila Z. zjištěno: nejstarší byla Kateřina, umírá r. 1912, co 14letá; ještě dříve zemřely malé děti – r.1900 dvojčata František a Josef, r. 1903 Mařenka

a byl i Antoníněk/+? – Dospělosti se dožil pouze bratr Jan Z./1904 +1982 – životním povoláním stolář. Byl 2x ženat a víme, že i on byl veřejně činný jako jednatel organizace místních křesťanských odborářů, pod předsedou J. Vaculou a místopředsedou Fr. Šíkem starším. – Cyril Z. se ženil 17. července 1929 – Roku Svatováclavského. Manželkou se mu stala Marie Z. rozená Hanušová/od kostela, kdysi z vlivného rodu - nar. 19. srpna 1908: na cestu životem jim požehnal P. St. Běhal, ještě kaplan. - Stručně o potomcích těchto rodičů: Mařenka/+ při narození 1930; Josef/n. 1932, náruživý nimrod, +1959 tragicky na vojenském cvičení; František /n. 1934, fotbalista – náhradník Sokola Nivnice, poté „dvojky“ družstevníka N. +?; Marie /n.1936, provdaná Novotná, žije na čp. 311; tam se rodina Zvářalová přestěhovala. – Otec Cyril byl po vzoru otcově mnohostranně zapojen ve veřejném dění. Organizován v Katolické Omladině, léta v Orelské kapele Jos. Bartka, už před válkou dokonce člen širšího výboru Lidové strany, což se potvrdilo i po válce – znovu zvolen do vedení ČSL, za níž byl v letech 1945–46 členem Revolučního MNV, pak náhradníkem do převratu 1948. Patřil k těm odvážlivcům, pokoušející se potom vzkřísit obrozenou lidoveckou složku, v rámci Národní Fronty. To se však nezdařilo, takže připomeňme alespoň i další iniciátory těchto snah: Jos. Bobčíka 28, Fr. Baumrukra st., Ant. Pražana, V. Tomance, ad. – a to z různých příčin. Úspěšnější byli až mladší, vedení Jos. Kachníkem starším z Hoštáku v r. Naděje – 1968. S tímto obdobím se pojí i moje vzpomínka na strýce Cyrila. Při kratší diskusi s ním, jsem mu kdysi na jaře 1969 předal lidovecký zpravodaj Důvěrník; a bylo patrné, že jej to zaujalo – vskutku upřímně! - Byl i hudebně nadaný, to dokládá, že na stará kolena se podílel na výchově muzikantského dorostu. A co jeho divadelnické sklony, což možno zaznamenat i v údobí umírněného režimu – za éry presidenta Zápotockého. Ale na obdobné téma jsem už dříve v NN psal. Snažení občana – křesťana Cyrila Zvářaly pro rozvoj naší Nivnice, jakož i řady dalších, doceňujeme po letech alespoň v těchto meilailonech. – Abych přiblížil i běžný – lidský profil aktéra, dovolím si to doplnit v drobném ohlédnutí, dosud nezapomenutém, ač viděno nedospělými očima /pokusím se o to, jaksi po nivnicku: „Zvářalé měli aj krávy, keré bylo čut každý deň, až k nám, a aj ich bylo vidět, když s něma strýc jezdili na roli; ale tak to dělali skoro všeci malozemědělci. Tož potom sa u nich upotrebilo moc vody, pro ľudí, aj ten dobytek. Než ešte zpomenu tetku Zvářalku – kerá byly dobrú kuchařku a vňa z jejích pootevřeného okna/na druhý bok od Slezáků – dyž vařily, bývala náramná! Sám sem negdy okostoval čehosi chutného; to naši stavili domek

a počítalo sa s každú korunú... No, o hladu sme šak nebyli, ale doma dělané lokše, dobře domácím putrem/máslem - omastěné, sýrem/tvarohem - posypané, to byla bašta, na což si zpomenu až k dnešku. Pozor! – to tetka Zvářalova doněsly, řkúc mamičce – Mařo, tady ti nesu okoštovat pro toho najmenšího... Věru, byla toho vrchovatá, kamenná miska. - Šak já sem chtěl cosi říct aj o strýcovi Cyrílovi – a tady sa vybavuje trochu humoreska. Tož strýc chodili, jak ostatní okoliční lidé, do Slezákovéj studně /čp. 223 – to byla studňa obecní. Obyčejně tak strýc činili navečer, v každéj ruce kýbl/vědro. Kdo by také chodil, šak tetka měly prácu po domě, staří rodiče už nemohli a mladí aj možná odpočívali po práci a lebo šli ináč po svém. Jednúc, bylo to tak v zimě a sněhu negdy bývalo už aj od sv. Martina, veselí bratranci Slezákovi – Karel a Jožin/Sir, sa přes nečas prohánali po venku, okolo chalup a vědli osobní súbje – jak ináč, gula-ma ze sněhu. Starší Karel S. postihl tú chvílu a vidúc, že strýc pujdú s kýblama plných vody od studně, uskočil za roh Zvářalovej chalupy, před svým pronásledovatelem Jožinem S. Ten ale zamířil přesně a bác, trefil... Enomže koho – strýca!! A pěkně do hlavy, mezi oči... Chudák Zvářal to nemohli zvládnút a na přimrzlém sněhu sebú bácli na zem, kýble letěly na obě strany, voda sa rozlěla. Strýc zvolávali všeckých svatých aj nesvatých, peprným výrazama. A obá Slezáci? – Kde už ich bylo – pohotově prchli pryč. – Šupa to byla velká – s odhadem říkal dodatečně kamarádom Karel S. A aktér lotroviny – Jožin/ prý žije kdesi v Čechách – ten to vyfasoval doma až večer, dyž Zvářala už byli Slezákom říct, jak byli „zlikvidovaný“. Jaký potom přišel trest, s tým sa nikdo nechválil, ale naši tatíci aj mamičky bývali spravedliví – kdo si co zaslužil!“ – Těch legráček bylo vůbec samozřejmě povíce za našeho mládí. Asi tomu však porozumí jen naše starší generace, protože mládí současnosti má svůj styl humoru, tak to je. – Ještě snad letmý dojem z léta 1960, to už se popisovaná rodina chystala k odstěhování z naší Uličky: v nastupujícím přitími večera je zřetelně slyšet pravidelný hodinový signál zpráv Svobodné Evropy, čili rozhlasu ze zahraničí, i od Zvářalů. Jen jsem si tenkrát pomyslel, že strýc Cyril také sleduje, co je ve světě nového. – Jak výše sděleno, Zvářalovi se odstěhovali na čp. 311, když odkoupili od někdejšího pekaře p. Gregora dům/ ten zde měl prosperující živnost, ale pro stáří podnikání ukončil na počátku léta 1951. Už v tom novém sídle jsem mluvil se strýcem C.Z., naposled v kterýsi letní den r. 1991, to byli marodním vdovcem. Probírali jsme hlavně rodinnou tradici, apod. -

Cyril Zvářal, člověk dobrých vloh, zemřel 22. září 1992, když jej k předkům pohřbíval P. Fr. Brázdil, v tu dobu duchovní správce Nivnice. – Manželka Marie Z., roz. Hanušová, zemřela v poslední den roku státního převratu tj. 31. prosince 1989; pohřbíval ji stejný kněz, co následně jejího muže. -

St. L.

Počasí u nás – září 2012

září 2012							Den					Noc
	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
82,2	16,3	11	4							8	5	1

Lidová meteorologie našich předků dělila září na několik období:

- Jilské ochlazení – **Svatý Jiljí slunce mírní.** (1. 9.)
- Mariánské léto – **Na narození Panny Marie se musí slunce pousmát, i kdyby mělo v noci vstát** (8. 9.)
- Ludmilsko-matoušské poklesy teploty – **Patronko česká, po létu se stýská** (16. 9.)
- O svátém Matouši, vlašovička nás opouští** (21. 9.)

- Svatováclavské babí léto – **Kolem svatého Václava, nové léto nastává.** (28.9.)
- U nás letošní září nastoupilo teplým a suchým počasím. Odpolední teploty se pohybovaly kolem 28 °C a měli jsme dva tropické dny. Mariánské léto bylo skutečným létem, opět tři tropické dny a velké sucho bylo zažehnáno vydatným deštěm: ve středu 12. 9., kdy spadlo 47,1mm a ve čtvrtek 13. 9. napršelo 18,4mm. Lem sv. Ludmily se ranní teploty pohybovaly mezi 6 až 1 °C

Počasí u nás v říjnu 2012

říjen 2012							Den					Noc
	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
82,6	10	10	7		3	1			2	2		

- Napadne-li v říjnu sníh na dlouho, bude i zima dlouhá. Napadne-li sníh jen na krátko bude i zima krátká.**

Letošní říjnový sníh byl skutečně jen „na krátko“, a trval pouze tři dny a byl v nesouvislé vrstvě. Víte, že ten letošní říjnový sníh byl teprve druhý od roku 1980? Ten spadl 28. října 1997, trval jen jeden den a byl rovněž v nesouvislé vrstvě. Jinak v posledních letech u nás přichází první sníh až v listopadu či prosinci.

A co o zimě říká cibule a náš kocúr? Zatím co slupky cibule se kloní spíše k té mírné, kožich kocúra odpovídá více té tuhé zimě. Tak si vyberte! – **Svatá Voršila, zimu posílá** (21. 10.) Ta letošní ještě ne, vždyť po obědě bylo 22 °C. Ale pranostika – **Šimona a Judy, kožich snezte z půdy**

(28. 10.) už platila, protože ráno byla nula a odpoledne teploměr vyšplhal jen na 3 °C Ale nebývalo vždy jen pěkné, příhodné počasí, odpovídající době podzimní. Karel Klostermann v románu Ze světa lesních samot líčí dny, které předcházely katastrofální vichřici, která 25. října 1870 způsobila obrovskou polomovou kalamitu na Šumavě. Tehdy ji padlo v Čechách a sousedním Bavorsku za oběť pět milionů kubiků dřeva, jehož zpracování trvalo plných šest let! Účastnili se jej lesní dělníci až z Itálie. Píše, že po řadě mrazivých sychravých dnů nastala pojednu krásná pohoda. Bylo teplo jako v létě a pak přišel úder. Ten my rádi oželíme.

Přehled počasí u nás vyčtete z tabulky.
Dle pramenů zpracoval FB

(už pár šedých mrazíků) odpolední od 18 °C až do letních 26 °C. Sv. Václav dosáhl odpoledne jen na 22 °C, ale sucho a babí léto bylo v plném proudu, takže platilo: - **Svatováclavské časy, přinesou pěkné počasí.**

A jaké počasí měli u „sousedů“? Zatím, co řada dovolenkářů počítala s cestou k Jadranu za koupáním v moři a opalováním na pláži, v Chorvatsku ve čtvrtek 13. září napadl první sníh. V týž den napadl sníh i v Rakousku a Slovinsku. V některých horských oblastech Rakouska byly nutné sněhové řetězy!

U nás ale bylo uplynulé léto mimořádně teplé. V pražském Klementinu, kde měří už 238 let, zaujalo deváté až jedenácté místo. Výjimečně horký byl letošní srpen s průměrnou teplotou 21,7 °C.

Vše ostatní vyčtete z tabulky.
Dle pramenů zpracoval FB

Legenda počasí

- srážky v mm
- t průměrná teplota ve stupních Celsia. (Počítáme ji ze tří čtení teploměru v 7:00, 14:00 a 21:00 h. Večerní pozorování se bere do součtu dvakrát a pak se dělí čtyřmi).
- průměrná měsíční teplota: počítá se z průměrných teplot jednotlivých dnů. Průměrná roční teplota: počítá se z průměr. teplot jednotlivých měsíců.
- jasný den (max. 20 % oblohy kryté)
- zamračený den (zataženo 80-100 %)
- souvislá sněhová pokrývka
- nesouvislá sněhová pokrývka
- bouřka
- A arktický den (během 24 hodin teplota stále nižší než -10 °C)
- M mrazový den (část dne pod 0 °C)
- Lt letní den (část dne 25 °C a více)
- T tropický den (část dne 30 °C a více)
- Tn tropická noc

Vánoční dárek

Věnujte své mamince, manželce, dceři, tetě či babičce nejkrásnější dárek, který udělá každé ženě radost.

DÁREK

Poukaz na nákup čisté bylinné **ajurvédské kosmetiky** v hodnotě 500, 1000, 1500.....5000,00 Kč + katalog 83,00 Kč na dobírku v pohodlí Vašeho domova. Žena bude dárkem velmi potěšena a sama si vybere dle svých potřeb a přání. Pro dárek si může přijet osobně do salonu a při této příležitosti si vše na sobě zdarma otestovat a vyzkoušet – bude jí poskytnuta odborná konzultace. Nebo jí bude objednané zboží doručeno přímo do domu. Nejoblíbenější je liftingová a akné řada.

DÁREK

Poukaz na relaxační **ajurvédskou terapii** v hodnotě 1750,00 Kč nebo 70 EUR pro obličej – omlazení přírodní metodou za 2 hod. mladší o 5 let. Nebo pro tělo – odstranění bolestí páteře a nemoci orgánů. Ajurvéda mně osobně vyléčila vleklý 19-ti letý zánět močového měchýře. Jako vedlejší účinek omladila pleť a vyhladila vrásky. Léčí i regeneruje buňky.

Již při prvním nákupu získáváte bodovou kartu na výhody a slevy.
Více na www.taraniterapia.sk | tel. 777 319 447 | tarani.terapiazavináčseznam.cz

Zasloužilý mistr sportu Pavel Soukeník

V prosinci na obecním úřadě proběhne slavnostní odhalení pamětní desky na počest nivnického rodáka Pavla Soukeníka. Přinášíme malý medailonek z života tohoto nadějněho sportovce, abychom mladší generaci přiblížili jeho úspěchy a mystarší si oživil vzpomínky.

Narodil se 16. 11. 1962 v Uherském Hradišti a své mládí prožil v Nivnici. Sportovní dráhu začal ve šlápěch svého otce jako řecko-římský zápasník. Jeho spolužáci Antonín Bartek a Miroslav Michalec ho zlákali na přebor základní školy ve vzduchovce, kde porazil žáky, věnující se střelbě dva roky. Základní organizace Svazarmu byla v té době jedna z nejlepších na okrese a vychovala řadu vynikajících sportovních střelců. Pavlova střelecká výkonnost zaujala trenéra Antonína Jílka, pod jehož vedením Pavlova výkonnost mimořádně vzrostla. Ve čtrnácti letech se stal dokonce přeborníkem Jihomoravského kraje.

V roce 1976 se se svými spolužáky Antonínem Bartkem a Miroslavem Michalcem začal připravovat a trénovat sportovní střelbu. Byl velmi učenlivý, odpovědný, vyznačoval se pílí a svědomitě plnil tréninkové pokyny. Brzy patřil k nejlepším nejen v Jihomoravském kraji, ale i v celé ČSSR. Vypracoval se do družstva juniorů střeleckého klubu Nivnice, které pravidelně soutěžilo v I. NSL (národní střelecké lize) – nejvyšší soutěži v ČSSR, ve které třikrát zvítězil. Na základě svého talentu nastoupil k výkonu základní vojenské služby do SVS (střediska vrcholového sportu) Rudé hvězdy Praha se sídlem v Plzni. Středisko bylo řízeno ministerstvem vnitra. Tam se mu dostalo nejen špičkového vybavení, ale i každodenního tréninku pod odborným trenérem. Po krátké době se dostal do reprezentace juniorů ČSSR. Již ve dvaceti letech se účastnil Mistrovství Evropy v Římě, kde získal medaile. V závodě juniorů třetí místo a v soutěži družstev první místo a tím titul Mistra Evropy. Později v kategorii mužů je

trojnásobným Mistrem světa a držitelem platného světového rekordu v třípolohovém závodě 3x40 ran (vleže, vkleče, vstoj). Největším jeho životním úspěchem bylo čtvrté místo na Olympijských hrách v Soulu v závodě Libovolná malorážka 60 ran vleže.

► Výběr některých výsledků jeho krátké sportovní kariéry:

Rok 1982 - juniorský rekord ČSSR v třípolohovém závodě 3x20 ran - získal 587 bodů v Bydgošti PLR.

Rok 1982 - Mistrovství Evropy juniorů v Římě - získal 3. místo, 3x20 ran 579 bodů a 1. místo v družstvech spolu s Bakešem a Fritzem.

Rok 1983 - Mistrovství Evropy - muži Bukurešť - třetí místo - libovolná malorážka 60 ran vleže 596 bodů, 1. místo družstva spolu s Korčekem a Kůrkou.

Rok 1984 - mezinárodní závod družstva v Moskvě. Muži - 6. místo - libovolná malorážka 60 ran vleže 596 bodů. Muži 4. místo - libovolná malorážka 3x40 ran 1163 body.

Rok 1985 - Mistrovství Evropy Osijek FSRJ - muži - 2. místo - libovolná malorážka 3x40 ran 1173 body. Muži 2. místo - libovolná malorážka 3x40 ran družstva spolu s Kůrkou a Bakešem.

Rok 1986 - Mistrovství světa Sukl - muži 3. místo libovolná - malorážka 3x40 ran 1171 bodů, 1. místo - libovolná malorážka 3x40 ran na družstva spolu s Bakešem a Kůrkou. A byl Mistr světa v libovolné malorážce 40 ran vkleče 394 body.

Rok 1987 - Mistrovství Evropy Lahti Finsko - muži 1. místo - libovolná malorážka 60 ran 600 bodů, vyrovnal absolutní světový rekord. Mistrovství Evropy - muži 5. místo.

Rok 1988 - Olympijské hry Soul - muži 4. místo libovolná malorážka 60 ran 598 bodů.

Pavlův život vyhasl na okraji vjezdu do města Bučovic, kde předjížděl v zastávce stojící autobus. Bylo to 17. prosince 1988, kdy spěchal na sobotní Velkou cenu Brna,

silnice byla namrzlá s malým popraškem sněhu. Při smyku na ledu narazil jeho osobní vůz bokem na autobus a zpětný náraz ho vymrštil ze silnice mimo vozovku. Jeho nenadálý odchod ze života v plné sportovní výkonnosti všechny zasáhl jako blesk z čistého nebe. Bylo to v době, kdy ho čekalo minimálně ještě dvacet let špičkové střelecké činnosti. Za svou krátkou sportovní kariéru ve střeleckém sportu z libovolné malorážky dosáhl Pavel Soukeník po právu na titul Zasloužilý mistr sportu. Je to nejvyšší ocenění sportovce - titul dosažený za vynikající sportovní výsledky a umístění českého sportovce na mezinárodních úrovních jako je Mistrovství Evropy, Mistrovství světa, v závodech Světového poháru a velkých cenách. Pavel Soukeník je trojnásobný mistr světa. To je v jeho krátké reprezentační kariéře vynikající sportovní úspěch. Takový sportovec se nerodí každý rok. Byl vzorem naší mládeže po všech stránkách.

Jeho pohřbu se zúčastnili funkcionáři Českého střeleckého svazu z Prahy, trenéři a závodníci. Nechyběli mezi nimi ani předseda Československého střeleckého svazu pan Gustav Cinko, státní trenér pan Vladislav Šaňák, Pavlovi trenéři ze SVS Rudé hvězdy Plzeň pan Vogler a pan Kovařík. Z reprezentantů byli přítomni jeho kamarádi pan Kůrka a Bakeš, se kterými reprezentoval střelecký sport doma i ve světě.

Na jeho počest a za jeho zásluhy se rozhodla místní střelecká organizace uspořádat v Nivnici Memoriál Zasloužilého mistra sportu Pavla Soukeníka, který navazoval na Memoriál Břetislava Kopeckého (uskutečnily se jen tři ročníky). Po Pavlově smrti to pokračovalo jeho memoriálem. Tento závod se uskutečnil dvakrát: 16.-17. 12. 1989 a 15.-16. 12. 1990 ve sportovní hale v Nivnici. Účastnili se ho závodníci z celé republiky. V roce 1990 tato střelecká soutěž v Nivnici skončila, protože byl nedostatek organizátorů z řad mladých střelců a hlavně chybělo finanční zabezpečení, které tento závod vyžadoval.

Kronikářka obce

28. říjen 1918 - 94. výročí vzniku samostatné Československé republiky

Vlastivědný kroužek se k tomuto výročí rozhodl uspořádat rozsáhlou výstavu s názvem Vznik Československé republiky. V úterý 30. října se ve Společenském domě Beseda konala zajímavá přednáška pracovníka muzea Komenského v Uherském Brodě Mgr. Radka Tomečka s názvem T. G. Masaryk a vznik Československé republiky. Tato výstava obsahovala historické materiály následujícího dějinného sledu. Hlavním posláním výstavy bylo ukázat velký podíl zásluh legionářů na vzniku naší národní samostatnosti, kteří bojovali v legiích za naši svobodu. Na jejich zásluhy se dnes často zapomíná. Dnes již z nich nikdo nežije. Tak chlapci, Čest Vaší památce. Raritou výstavy byla legionářská uniforma ruského legionáře Jana Hladiše z Podohradí s početným vyznamenáním za jeho neocenitelné zásluhy v boji za svobodu. Sled historických událostí, které tato výstava zachytila, zde byl všem návštěvníkům k nahlédnutí. Některé byly skutečné unikáty, škoda, že je zhlédlo málo lidí.

Většina české společnosti nikdy nepřijala Rakousko - Uhersko za svůj stát. Vyhlášením 1. světové války došlo k odsunutí národnostní otázky ve smíšeném Rakousku - Uhersku do pozadí. Narukovaní vojáci často přebíhali k Srbům nebo Rusům. V roce 1915 celý 28. pluk - 1400 mužů. Válka rovněž překvapila českou politickou reprezentaci, český národní život byl potlačen a pronásledován. Počáteční snaha českých politiků o prosazení samostatnosti byla hned v zárodku potlačena represemi, a tak se česká politika víceméně odmlčela. Jedinou skutečnou válku proti centrálním mocnostem vyvíjel pouze český exil v čele s T. G. Masarykem a úzký kroužek příznivců pod vedením Edvarda Beneše. Vytvořili tajnou organizaci Mafie. Svůj významný podíl měli i přes rozsáhlou cenzuru novináři, herci a spisovatelé. Masaryk, Beneš, Štefánik a Durich založili v roce 1915 v Paříži Československý národní výbor, který byl v roce 1916 přejmenován na Československou národní radu. Cílem této rady bylo sjednotit odboj a rozbít Rakousko - Uhersko. Pro větší váhu této myšlenky budovala čs. jednotky ze zajatců a krajanů žijících v zahraničí - legie - 60 000 mužů. Nejpočetnější byly v Rusku, další v Itálii a Francii. Kvůli Masarykovu proticarskému smýšlení nechťeli Rusové budování legií povolit. Až po únorové revoluci byly legie úspěšně nasazeny v bitvě u Zborova a to v roce 1917. Legie měly velkou motivaci a vysokou morálku. Po bolševickém převratu byly prohlášeny za součást francouzské armády, aby naši

vojáci nebyli zpětně vydáni do Rakouska - Uherska a tam potrestáni za velezradu. Česká národní rada se jich snažila přesunout přes Vladivostok do Francie. Bolševici chtěli legie odzbrojit. Legie se dostaly v Čeljabinsku do konfliktu s bolševiky, obsadily 8 000 km dlouhou transsibiřskou magistrálu a tím ovládli celou Sibiř. Dohoda chtěla využít legií proti Rudé armádě, legie dobyly Povolží a táhly na Moskvu. Toto vyvolalo světovou senzaci. Pod tímto dojmem USA, Francie a Velká Británie uznaly Českou národní radu jako budoucí československou vládu a přijali myšlenku rozbít Rakousko - Uhersko. Češi se stali spojenci Dohody. Domácí odboj se nacházel v těžké pozici ve vojenské diktatuře. Čeští politici byli pronásledováni, stejně tak i novináři. Odpůrci války byli popraveni. Na podzim roku 1914 v souvislosti s ruským útokem ožily naděje na příchod Rusů a na osvobození. Tehdy vzniká i odbojový spolek Mafie - Beneš, Kramář, Rašín, Dyk. Mafie byl tajný orgán, v němž se soustřeďoval vnitrostátní protirakouský odboj. V roce 1915 zatčení politiků Karel Kramář a Alois Rašín byli odsouzeni k smrti a císařem amnestováni. Parlament nezasedal, byl zrušen pojem země českých, zbylo jen Rakousko, zákaz užívání češtiny jako úředního jazyka. V roce 1916 zemřel František Josef I. Nastoupil jeho synovec Karel I. (1916-1918 dny jeho vlády). Byl posledním habsburským panovníkem u nás. Amnestoval politické vězně, pomyslel na mír podle Wilsonových bodů. České veřejné mínění radikalizovalo teprve až na počátku roku 1917. Velký vliv na tuto situaci měl Manifest českých spisovatelů, který v květnu koncipoval básník, dramaturg Národního divadla a člen Mafie Jaroslav Kvapil. Usiloval o český národní program - federatizovat Rakousko - Uhersko, autonomii Čechů a Slováků, sbližování českých politiků. Domácí politici se objevili na scéně až při Tříkrálové deklaraci na počátku ledna 1918. Deklarací byl zahájen společný postup doma i v zahraničí. V roce 1918 vypukly hladové bouře v monarchii. Vzpoua námořníků v chorvatském Kotoru, vzpoura vojáků v Rumburku. 13. 7. vznikl Národní výbor československý jako vrcholný orgán domácího odboje. Připravoval se převzít moc. V jejím rámci se sjednotily socialistické strany v Socialistickou radu. Tato vyhlásila na 14. říjen 1918 generální stávkou proti vyvážení potravin z Čech a chtěla vyhlásit samostatnost. V rámci vyhlášení a udržení samostatnosti bylo jednou z nejpalčivějších otázek zásobování rakouských vojsk vývozem potravin z Česka. Intenzivně se

tím zabývala zemská hospodářská rada pod vedením Antonína Švehly, která se snažila zatajit a udržet doma co největší množství zásob. V reakci na tuto krizovou situaci byla vyhlášena generální stávka. Vojsko jí potlačilo. Karel I. chtěl monarchii zachránit návrhem federace. Monarchie vydržela ještě dalších 14 dnů od 14. října. Návrh nebyl přijat. 28. října 1918 Rakousko požádalo Dohodu o příměří. V Praze se konaly živelné demonstrace, které žádost Rakouska chápaly jako kapitulaci. Dne 28. října 1918 v ranních hodinách převzali Antonín Švehla a František Soukup jménem Národního výboru Obilní ústav, aby zabránili odvozu obilí na frontu. Následně se rozšířila zpráva o uznání míru Rakousko - Uherskem. Navečer vydal Národní výbor první zákon o zřízení samostatného státu. Národní výbor byl ve složení: Rašín, Soukup, Stříbrný, Šrobár, Švehla - vyhlásili československou samostatnost. Na Slovensku 30. října 1918 tzv. Slovenská národní rada přijala Martinskou deklaraci slovenského národa, zrušila spojení s Uhrami a přihlásila se ke společnému státu Čechů a Slováků. Dne 28. 10. 1918 byla na Václavském náměstí v Praze oficiálně vyhlášena samostatnost a pro národy bývalého Rakouska se začaly psát nové dějiny. První republika zahrnovala území Čech, Moravy, Českého Slezska - jižní část Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi. Na jejím území se hovořilo více než pětictu jazyků - česky, německy, slovensky, maďarsky, polsky, rusínsky, různými nářečnými Ukrajinu, rómsky, rumunsky, jidiš a podobně. Významné osobnosti první republiky: prezidentem byl zvolen Tomáš Garrigue Masaryk, premiérem Karel Kramář, ministrem financí Alois Rašín, ministrem zahraničí Edvard Beneš a ministrem vojenství Milan Rastislav Štefánik.

Kronikářka obce

OBEC NIVNICE

ve spolupráci s přáteli sportovní střelby v Nivnici, nejbližší rodinou a majiteli Zámku Nový Světlav Vás srdečně zve

na slavnostní odhalení pamětní desky

na počest nivnického rodáka, mistra světa a olympionika ve sportovní střelbě

Pavla Soukeníka

při příležitosti jeho nedožitých 50. narozenin

v pátek 21. prosince 2012

v 15 hod. na Obecním úřadě v Nivnici

Program setkání v Nivnici:

15:00 hod. - přivítání všech účastníků před budovou Obecního úřadu v Nivnici
15:30 hod. - pietní akt na hřbitově
16:00 hod. - slavnostní odhalení pamětní desky s programem a pohoštěním

Program na Zámku Nový Světlav:

19:00 hod. - Petr Bende Vánoční koncert
- setkání a posezení hostů a přátel sportovní střelby

Těšíme se na setkání s Vámi!

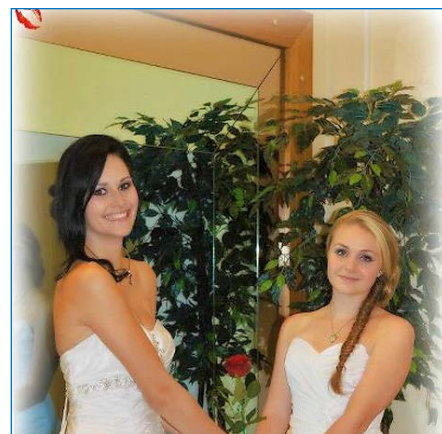
Foto z výstavy k výročí

Steel fashion Jewellery - Přehlídka šperků

se uskutečnila v neděli 21. října v Nivnici, nabídla ukázkou extravagantních šperků, účesů, netradičního líčení, společenských a svatebních šatů. Pořadatelem byla firma STEEL JEWELLERY a Stříbrnictví Svatava z Veselí nad Moravou a o doprovodný program a organizaci se postaraly Hodonská Svatava a Vozárová Svatava, které tvořily sebrané duo. Na přehlídce mohli diváci shlédnout šperky a doplňky pro všechny generace. Během přehlídky probíhal doprovodný program a nechybělo ani slosování vstupenek. Vylosovaní si tak mohli odnést milý dárek. O ukázkou účesu a také nepřehlédnutelné účesy modelek se postaral salon Lucia z Uherského Brodu, kde P. Konrádová prezentovala své umění. Diváky jsme nemohli ochudit také o prodlužování a zahuštění vlasů od firmy LA NATURE. Prodloužení vlasů probíhalo během celého programu. Předvedena byla kolekce společenských a svatebních šatů od AP svatebního salonu P. Chovankové z Uherského Brodu a ten poskytl krásnou

podívanou. Nemohlo chybět extravagantní líčení, které šikovně doladila naše mladá a talentovaná vizážistka. Ozvučení byla práce odborníka. Vděčíme za propojení techniky s plátnem a videoprojekcí, kde byly vidět veškeré detaily. Nelze vynechat obec Nivnici, která nám umožnila přehlídku uskutečnit v prostorách krásně vybaveného prostředí Besedy. V neposlední řadě patří díky našim modelkám i modelům, kteří byli úžasní, zkrátka všem, co nám na přehlídce podali pomocnou ruku. Děkujeme! SH

Krásné svátky vánoční,
září svíček sváteční,
v dětských očích smích a tpyt,
dospělým pak mír a klid.
V novém roce nejvíce,
zdraví, lásky....

KANDIDÁTI NIVNICE

Vánoční přání

Přejeme všem občanům krásné prožití svátků vánočních. Ať Vás Pán Bůh provází svou milostí a láskou každý den, který nám dává ke konání dobra i v roce 2013.

Jednota Orel Nivnice

GENERALI

Pojišťovna

Vám představuje menu pojištění pro:

- **Osoby** - životní, úrazové a nemocenské s možností sestavení balíčků na míru dle vašeho přání
- **Majetek** - rodinné domy, domácnosti s bonusem za dobu beze škod, bytové domy, podnikatelské objekty
- **Motorová vozidla** - sazbu povinného ručení snižují bonusy a další smlouvy sjednané u Generali
- **Odpovědnost** - provozní, profesní, vůči zaměstnavateli i v běžném občanském životě
- **Penzijní fond** - uzavření smluv dle aktuálních podmínek

Výhody: - bonusový systém za více smluv
- volba rizik dle Vašich představ
- přehled a optimalizace stávajících smluv

Bližší informace Vám poskytne

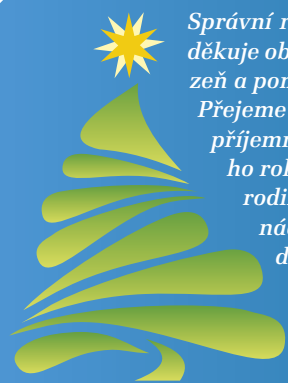
Marie Slačáková obchodní asistentka

Tel. 725 29 89 24

Generali Pojišťovna a.s.
agenturní kancelář
Ladislava Gabrhelová, vedoucí agentury
Přemysla Otakara II. 2476, 688 01 Uherský Brod

inzerce

Správní rada Nadačního fondu ThDr. Josefa Kachníka v Nivnici děkuje obecnímu úřadu a svým přátelům a sympatizantům za přízeň a pomoc v letošním roce.

Přejeme čtenářům Nivnických novin a všem lidem dobré vůle příjemné prožití svátků vánočních, veselého Silvestra a do nového roku 2013 především pevné zdraví, optimismus, co nejvíce rodinné pohody a štěstí v životě. Přejeme spokojenost v rodinách, na pracovištích, co nejvíce bezstarostných a pokojných dnů. Boží požehnání ať Vás všechny provází po celý rok.

Za správní radu Nadačního fondu Ivana Hladišová, předsedkyně správní rady a Karel Šík, exprezident nadačního fondu

